

ZASAVSKI Vestnik

LETO VI. STEV. 52

TRBOVLJE, 29. DECEMBRA 1953

GLASILO SOCIALISTICNE ZVEZE DELOVNIH LJUDI ZASAVJA

Uredništvo: Območni odbor Socialistične zveze delovnih ljudi v Trbovljah - Urejuje in odgovarja uredniški odbor - Odgovorni urednik: Stane Šuštar - Tiska Mariborska tiskarna v Mariboru - Naslov uredništva in uprave: "Zasavski vestnik" Trbovlje, uprava radnice - Telefon št. 54 - Račun pri podružnici Narodne banke v Trbovljah št. 614, T-148 - Lista: št. 143 vsako sredo - Letna naročnina 300 din., polletna 150 din., četrtletna 75 din., mesečna 25 din. - Posamezna številka 8 din. - Rokopisi morajo biti v uredništvo najkasneje vsak petek dopoldne in se ne vraščajo.

Misli ob Novem letu

Delovni ljudje trboveljskih revirjev niso bili nikdar vajeni močnatih prekrizanih rok. Ker niso pustili, da bi šlo življenje mimo njih, so sproti polgali obračun svojega dela, ugotovljali uspehe, zamolčati pa niso hoteli tudi svojih težav in napak. Ker nam je važneje dogodke opisati tudi naš »Zasavski vestnik« potem, ko smo jih sami doživljali, ni potrebno, da bi ponovno pisali o njih. Dovolj bo, če povemo le nekaj misli.

Pisano in borbena življenje, ki ga letos puščamo za seboj, nam pravi, da je revolucija v našem okraju zelo živa, da so naša delavska središča vodilna sila, ki je uspela posredovati zavest napredka tudi svoji okolici. To pa je poglavitna zgodovinska naloga naših delovnih kolektivov, ki zaključujejo letošnje leto v razpoloženju, da so izvršili svojo dolžnost.

Javna dela, vidna v gradnji cest, novih stanovanj, skrb za pitno vodo, elektrifikacija, dalje kulturno in prosvetno delo, razvedrilo v družini, skrb za lepšo in bolj zdravo okolico itd. je široko področje našega dela. Je podoba mravljišča, ki bi takšno ne bilo, ako bi ne imeli skrbi za človeka, ako bi ne imeli njegove enotne volje izražene v Socialistični zvezi delovnih ljudi Jugoslavije. Posamezne nepravilnosti in morda tudi krivice so le dokaz, da smo s takšno zvezo uspeli razširiti demokracijo, ki pa le ni še tako široka, da bi imeli čim manj napak in krivic. Seveda ne moremo šteti med krivice nepravilne zahteve, ki izvrirajo iz egoizma in jih zato ne moremo jemati za merilo pri oceni naše enotnosti. Prav zadnje volitve so pokazale, da nismo bili do sedaj še nikdar bolj politično enotni z vsemi jugoslovanskimi narodi. Zato smo tudi boljše videli, v katerih krajih oz. okrog katerih volišč imamo še pasivne članke Socialistične zveze, ki so zastali in potrebni vzgoje.

Se pa tudi takšni redki primeri, ki niso vredni, da jih vodimo v članskem seznamu, ker jim ni postalna sfera za človeka v družbi, ampak samo skrb za posameznega egoista.

Delovni kolektivi obeh rudnikov, cementarne, steklarne, elektrarne, kemijne tovarne, papirnice in drugi, so dokazali z delom svojo prihodnost in sposobnost, da se okrajna komunana naslanja nanje kot na zanesljivo oporišče gospodarskega, političnega in kulturnega razvoja. V tem letu so še močnejše in odzivnejše stali v življenju izven svojega delovišča. Zato se občinski ljudski odbori ne smejo nikdar utruditi pri iskanju vedno trdnjših stikov z delavskimi sveti, ker bo uspeh večji, če bodo skupno uredničevali družbene načrte. Sadova takšnega sodelovanja čutilimo posebno v treh rudarskih središčih. Dvomimo, da je kdo prvi temu napredku v splošno koristil, pa naj bo pristal ali nasprotnik SZDLJ. Dvomimo tudi, da je bila dana iniciativa za ves naredok kje drugje v večji meri kakor prav v delovnih kolektivih. O tem govorijo obveznosti do skupnosti, ki jih nastavljajo ob upoštevanju svojega lastnega gospodarskega razvoja, so pa tudi zgovorna rešila zmožnosti delavskega razreda, ki bi zato resnice o naprednem razredu, če bi tako ne pravnal.

Vemo tudi, da se bo socialistična demokracija počasneje razvijala, ako sindikati ne posežejo odločneje s političnim delom v Socialistično zvezo, kjer se vzgaja večina delovnih ljudi. Tu prihajajo včasih do izraza mnenja, želje in tudi zahteve, ki se porodijo v družini. Ker ne najdejo nobenega doma iz kakršnega koli razloga, pa tudi zaradi »ljubega miru«, se prizadevanja posameznikov, odborov in svetov tolmadžije enostransko. Teža ne smemo prezreti, če hočemo vedeti resnico, če smo zagovorniki splošnih koristi in proti prenasleditvi kritiki, ki pravzaprav ni kritika, ker stoji na domnevah. Sindikati torej še niso izvršili svoje politične naloge, če so aktivni v svojih delovnih kolektivih in tam dosegli enotnost akcije. To enotnost mora podpreti tudi širša

javnost, ki jo bo razumela najbolj, ako izve resnico pri njenem izviru.

Ako privoljujemo v to, da so takšni zaključki pravilni, bomo tudi razumeli, da so napačne in škodljive trditve, ki pravijo, da ta ali oni kolektiv nima sposobnih ljudi, ki bi pomagali. S tem obsoja lastno brezbržnost do vzgoje kadra in zahteva, da mu pripeljemo vodstvo »od zunaj«. Zgrešenost takega gledanja in škodljivost takih metod nam potrjujejo zgodovinska dejstva. Če bi stvari reševale sile »od zunaj«, bi morala zmagati pri nas informbirojevščina ali pa zahodni vplivi. Nam je potrebna samo vztrajna vzgoja kolektivov, ki bodo močni le kot celota. Kaže torej, da se le moramo sprijazniti z naslednjim dejstvom: vsaka akcija zahteva mnogo drobnege dela, ki ga posamezniki zgrajeni uspehi morejo opraviti le množice. Na so le trenutni, so potrdilo »kampaščinec«. Priprave na volitve so nas tudi v tem pogledu nekaj naučile. Kjer je dovolj vzgojen in samostojen domači aktiv, imamo trajno in zanesljivo podlago.

Poglejmo še primer na podeželju. Malo imamo zadržev, in še to se samostojna gospodarska podjetja, med katerimi smo vedno šteli trojanske za najboljše. Ne bomo ugovarjali večji ali manjši pridobitni sposobnosti nekega gospodarskega podjetja. To opazimo tudi pri privatnikih. Toda to ostane le samemu sebi namen, dokler ne najde poti v širino, kjer se mora spoprijeti najprej s pridobitništvom, potem pa s primitivnostjo in zastalostjo, ki je kriva tako počasni socializaciji vasi. Ali ne ugraja ta počasnost, ki rodi tudi naveličanost, prav pridobitnikom? Če bi tako rav-

Rolektiv Steklarne v Hrastniku gre z jasnimi perspektivami v leto 1954

O hrastniški steklarni bi mogli precej napisati, vendar se bomo ob koncu leta 1953 omejili le na nekatere posameznosti.

Skozi celo leto so hrastniški steklarji pokazali, da so sposobni držati svoj sloves kljub neolajni konkurenci raznih drugih steklarn. Svoje zmožnosti smo pokazali s tem, da smo navzlic vsem težavam, ki so se skozi vse leto pojavljale v tovarni, svoje družbene obveznosti izpolnili in jih bomo za nekaj odstotkov celo prekoračili. Da je res tako, nam povedo številke, ki jih je navedel tovarniški knjigovodja na zadnjem zasledanju DS, namreč: da smo z zaključenim tretjim tromesečjem letošnjega leta dosegli proizvodni načrt steklarne po količini s 101.2%, po vred-

nosti pa s 100.4% - izvršili smo plan realizacije po količini s tretjim kvartalom z 98.97%, po vrednosti pa z 98.6%.

Te številke jasno pokazujejo, da je delovni kolektiv Steklarne v Hrastniku v letošnjem letu vložil vse svoje sile tudi v to, da si pripravi čim več lastnih sredstev za izboljšanje družbenega standarda za svoje ljudi, kar nam priča 7 novih stanovanjskih hiš ob Savi, nadalje stanovanjska hiša na »Dirmajerjevem« hribu in še mnoga popravila na dosedanjih stanovanjskih zgradbah. Teh uspehov pa kolektiv ni bil imel, če ne bi bilo dobre povezave članov kolektiva z delavskim svetom, upravnim odborom in direktorjem podjetja, prav tako s sindikalno podružnico.

Pa tudi v sami tovarni je kolektiv zgradil dve skladišči za material, prav tako je nova transformatorska postaja velika pridobitev za steklarno, nadalje kurilnica za lokomotivo, istotako so tovarniški mizarji z adaptacijo stare mizarne dobili nove higienske delovne prostore. Podjetje je tudi kupilo kaloriferje, ki oskrbujejo delavcem sveži zrak. Vse to je poleg financiranja kinematografske dvorane v Sp. Hrastniku, ambulante in dotacije h krajevnemu prispevku v znesku nad 1 in pol milijona dinarjev lep uspeh, ki ga je celotni kolektiv dosegel z marljivim delom skozi vse leto. Tudi v prihodnjem letu ni bojazni za naše podjetje, ker ima mlad kader steklarjev in strokovne moči, ki dajejo vse iz sebe za zgraditev socializma. Vendar bodo morali okrajni organi v leto 1954 gledati na podjetje, ki bo potrebovalo investicije, da se zgradi tovarna, ki bo v ponos celotnemu okraju, v katerem bodo našli zaposlitev ljudje, ki jim je rudarsko delo pretežko, zlasti pa ženska delovna sila.

V največji meri gre zahvala za lepe uspehe tovarne njemu direktorju Jožetu Klanjšku, ki vse žrtvuje za napredek podjetja. Celotni kolektiv mu želi tudi v prihodnje mnogo uspeha v njegovem prizadevanju, da bi tovarno še v naprej tako vodil, kot jo je doslej. Rigo.

Okrajni odbor SZDLJ v Trbovljah

Ob Novem letu 1954 posiljajo vsem delovnim kolektivom in vsemu prebivalstvu okraj Trbovlje borbene pozdrave z željo nadaljnjih uspehov v leto 1954. Okrajni komite Zveze komunistov Trbovlje, Okrajni svet Trbovlje, Okrajni komite LMS Trbovlje, Okrajni odbor ZB NOV Trbovlje, Okrajni odbor združanja rez. oficirjev Trbovlje, Okrajni odbor RK Trbovlje, Okrajni odbor invalidov Trbovlje, Mestni komite ZK Trbovlje, Ljudski odbor mestne občine Trbovlje, Mestni odbor SZDL Trbovlje, Sindikalna podružnica rudarjev Trbovlje, Rudniški komite ZKS Trbovlje. Prav tako čestita vsem dopisnikom, sodelavcem, naročnikom in bralcem našega lista. Uredništvo in uprava Zasavskega vestnika.

Sindikalne podružnice železničarjev pred svojimi občnimi zbori

Kakor vsi člani sindikalnih organizacij, tako tudi železničarji ocenjujejo te svoje strokovne ustanove skozi prizmo, ki je zanimiva in vredna komentarja. Svoje sindikalno delovanje primerjajo - tu mislim predvsem podeželske organizacije - z dejavnostjo svojih kolegov v naših večjih železniških središčih, hkrati pa tudi z delom sindikalnih podružnic drugih podjetij in ustanov ter tako spoznavajo, da v marsičem zastajajo za njimi. Je med drugim prav zanimivo, da naše podeželske podružnice čisto pogosto niti nečejo zavreči nekaterih že starih oblik dela, ki so danes prej škodljive kot koristne. Se vedno se ne morejo otresti starih okovov preteklosti, svoje sindikalne podružnice pa njihovi člani štejejo še vedno za enake z organizacijami pred vojno. Toda železničarji se dobro zavedajo, da so precej, če ne največ krivi takemu stanju nekateri sindikalni funkcionarji, ki s svojimi popolnoma napač-

nimi prijemi mrtvijo že tako ali tako skromno delo organizacije. Zanimiv je zagovor naših sindikalnih funkcionarjev, ki čisto pogosto na različna vprašanja odgovarjajo takole: »Delo v naših večjih centrih ni težko, mnogo lažje je od našega; tam gori so tovariši Glavnega odbora, so stari sindikalni delavci, ki s svojo dolgoletno prakso zanesljivo vodijo sindikalno delo.« Se večkrat pa pravijo, da se podeželski železničarji ne zanimajo za svoje sindikate. Ravno ta trditve, kakor tudi prva, je pa popolnoma neresnična. Navedel bom nekaj primerov, ki kažejo nekatere vzroke, ki ovirajo plodno delo teh naših podeželskih sindikalnih podružnic.

Upravni odbori niso našli načinov in poti, ki bi jim članstvo sledilo, se pravi: skozi celo leto ni sindikalna podružnica prav ničesar storila, da bi naš železničar občutil in dojel, da je majhen del skupnosti in da lahko ravno v svoji sindikalni organizaciji razvija svojo politično, kulturno in strokovno izobrazbo ter si tako v svojem prostem času širi svoje obzorje. Železničarji čutilo, da sindikalne organizacije drugih podjetij in ustanov na popolnoma drug način prijemajo za delo in da spet na najrazličnejše načine pritegujejo svoje članke s sodelovanju. Koliko je teh podružnic, ki so s svojimi člani v polletnih mesecih prirejale izlete, poučne in zabavne, v različne kraje Slovenije ter na ta način svoje članove seznanjale z drugimi kolektivi in podjetji. Kolikokrat se spet druge organizacije na podeželju srečajo v Anton Zibert.

Veselo novo leto 1954

Srečno, veselo in uspeha polno novo leto 1954 želijo družinam in prijateljem trboveljski rudarji iz Vareša v Bosni: Edi Aškerc, Viljem Anželj, Štefan Baš, Franc Bec, Franc Blatnik, Franc Brečko, Albert Bregar, Ivan Bregar, Franc Brvar, Jernej Brvar, Anton Cesar, Jože Coklin, Maks Camar, Zvone Cehovin, Avgust Dobovišek, Franc Dornik, inž Vladimir Franc, Alojz Garvas, Stane Godec, Marjia Goljuf, Jože Gracar, Julij Hauptman, Stane Holc, Ivan Hren, Ivan Hrovat, Rudi Hudarin, Stefan Klančičar, Karel

Klopčič, Vlado Knez, Jože Kogej, Marica Kolar, Jože Korbar, Janez Kralj, Filip Krljkar, Franc Kuhar, Jože Lah, Karel Lah, Franc Lohnikar, Stane Markovič, Berta Medved, Janez Medved, Edi Petrič, Anton Petrič, Drago Plasajec, Jože Pogljaj, Milko Povše, Karel Razboršek, Franc Ranzinger, Franc Resnik, Alojz Serša, Ivan Skale, Konrad Tomšič, Ivan Uduč, Franc Urbanija, Jože Vidovič, Franc Zmrzak, Ciril Zorko, Mirko Zupanc, Slavko Zeleznik in Anton Zibert.

Važno je, da imaš poravnano naročnino

Pretekli teden je uprava »Zasavskega vestnika« skupno z zastopniki DOZ izplačala posrtno zavarovalnico svojemu naročnikom »Zasavskega vestnika«, ki so se smrtne ponesrečili. Zavarovalnico 10.000 dinarjev sta dobili tovarišici Angela Dolšak iz Podkuma in Anica Drnovšek iz Izlake. Vsak naročnik »Zasavskega vestnika«, ki ima poravnano naročnino do 15. v mesecu ima pravico do nezgodnega zavarovanja, in sicer za primer smrti za 10.000 dinarjev, za primer trajne invalidnosti pa za 20.000 dinarjev. (Slika prikazuje zastopnike uprave »Zasavskega vestnika« in vdovo zavarovanca, Ano Drnovšek, ki sprejema zavarovalnino.)

Slovesne prireditve ob II. občinskem prazniku NOV v Litiji

Ob drugi obletnici obstoja Splošnega mizararskega podjetja v Trbovljah

Ob letošnjem drugem praznovanju občinskega praznika NOV v Litiji je pripravil marljiv prireditveni štab bogat in res umetniški program. Vse številne kulturnoprosvetne prireditve, predavanje Ljudske univerze, kino predstave za mladino in odrase, šahovski turnir in raznovrstne športne prireditve so dokazale, da je v Litiji razgibano društveno življenje in da ob občinskem prazniku tekmujejo vse naše ljudskovzgojne organizacije in odseki, da bi čimveč in v čim večji meri doprinešili k skupnim proslavam partizanskega praznika — v spomin na znano bitko na Tisju dne 24. decembra 1941, ko so borci II. štajerske grupe prizadejali močnejšim nemškim enotam občutne izgube in jih osmešili pred vsem svetom, ko so se v ostrju okupiranega nemškega rajha pojavili borci za svobodo in jih naklestili že v prvi večji bitki.

Partizanska patrolja na Tisju

Vojaško tradicijo na ta doživetje pred 12. leti je podčrtala patrolja članov litijske ZB, ki je pohitela pod vodstvom nekdanjega komandanta Zasavskega odreda tov. Ivana Belca-Beljca na Tisje in je ob tamkajšnjem spomeniku položila cvetje ter počastila spomin padlih borec za svobodo.

Patrolja se je vrnila nato v Litijo s staro partizansko zastavo na čelu ter dospela domov ravno v trenutku, ko je imel ljudski odbor mestne občine Litije slavnostno sejo. Komandir patrolje tov. Belc je podal raport predsedniku občine tov. Blažu Svetini in občinskemu odboru in poročal o podrobnejšem pohodu patrolje. Patrolja je bila sprejeta z živahnimi aplavzom.

Nočna baklada na Savi

V okviru proslav je sodelovala tudi litijska savska mornarica — člani litijskega Brodarskega društva »Sava«. Naši veslači so se v soboto zvečer — bila je že trda tema — spuščili z vsem plovnilnim parkom v reko Savo nad mestom. V strnjeni skupini so nato vozili po sredini savske struge. Na mostu in ob obrežju so jih pozdravljali številni gledalci, ki so bili prav tedaj namenjeni h gostovanju ljubljanske Opere. Na vsakem dolnu je bilo po več luči, kar je dalo mimohodu članov Brodarskega društva še prav poseben sijaj in značilnost. Veslači so se nato izkrcali v bližini predmestnih stavb in prisostvovali prvi operni predstvi v Litiji.

Gostovanje ljubljanske Opere v Litiji

Za II. občinski praznik smo doživeli v Litiji zgodovinski obisk ljubljanske Opere. Obisk nad 150 članov Opere: solistov, zbora, baleta, orkestra in tehničnih sodelavcev je terjaj precejšnje žrtve. Tako zahtevno gostovanje je bilo povezano razumljivo z mnogimi nevršečnostmi (n. pr. prevozom vseh kulis in ostalih rekvizitov). Gostovanje pa je uspelo nad vse

zadovoljivo in so umetniško delo naše opere spoznali tudi zasavski kmetje, delavci, mladinci in drugi, ki sicer ne zahajajo redno v hram naše gledališke umetnosti v Ljubljani. Ob tem gostovanju so nekateri celo prvi prisostvovali izvedbi prave opere, kar je torej važno ne samo iz umetniškega, temveč tudi iz vzgojno-političnega gledišča, saj so spoznali delo naše vodilne umetniške ustanove vsi sloji podeželskega prebivalstva, tudi iz oddaljenih hribovskih vasi, delavnic in tovarn.

Ljubljanska Opera je izvajala tridejansko opero Jakova Gotovca: »Uro iz omega sveta«. Delo je režiral Ciril Debevec, ki je uvodoma pojasnil kratko vsebino opere, te naše najboljšje jugoslovanske opere. Dirigiral je Rado Simoniti, kot solisti pa so nastopili Drago Čuden kot Miča-Ero, Milica Polajnarjeva je bila Duša, njena mati Doma Elza Karlovičeva, Marko Ferdo Lupša, mlinar Sima pa je bil Velkoslav Janko. Pri litijski izvedbi je nastopil celoten orkester in balet, solo točko sta pa pesela Breda Šmidova in Polik.

Gostje so nudili litijski občini umetniško zelo lep večer. Razpoloženje se je dvigalo od dejanja do dejanja. Ob zaključku opere je dvorana valovila v hvaležnem priznanju in aplavdirala prav vsem izvajalcem. Predstavniki množičnih organizacij so obdarili soliste s šoki cvetja, tov. Minka Strlekujeva pa se je zahvalila v imenu litijskih množičnih organizacij dirigentu Simonitiju za včer poln užitek in mu poklonila v spomin na prvi obisk v Litiji krasen zlat venec. Slavnostni predstavi na večer pred praznikom je prisostvovalo več gostov, tako n. pr. narodni heroji France Poglajen-Kranjc, Dušan Kveder in Simon Sedrnik ter še več drugih borec s Tisja, med njimi tudi tov. Stane Keber, predsednik Zveze borec za okraj Ljubljana-okolica.

Obisk številnih predstavnikov naših prvih borbenih enot ter številno občinstvo je bilo lep okvir h krasnemu umetniškemu večeru, ki nam ga je dala naša Opera. Res smo ji za ta obisk hvaležni. Naj slede še drugi!

Slavnostna seja Mestnega ljudskega odbora

V nedeljo dopoldne ob 10. uri je bila v okrasnem dvorani sindikalni dvorani na »Stavbah« slovesna seja Ljudskega odbora mestne občine Litije. Navzoči so bili prav vsi člani LO, več preživelih borec s Tisja, predstavniki ZK, SZDL, »Svobode«, šol in množičnih organizacij, pa tudi zastopniki pionirjev, člani delovnih kolektivov in dr. Slavnost je uvedla godba litijske »Svobode« z »Internacinalo«.

Slovesno sejo je začel predsednik mestnega odbora, tov. Blaž Svetina, ki je govoril o pomenu deveda II. občinskega praznika ter prikazal razvoj naše NOV in napore Litije za izvedbo socializma.

Tov. Svetina je nato čestital

našemu rojaku generalu Francu Poglajenu-Kranjcu k zasluženemu imenovanju narodnega heroja ter mu izročil spominsko darilo. Narodnemu heroju, našemu legendarnemu junaku Kranjcu so nato čestitali še predsednik ZB tov. Franc Gorenjc, sekretar MK ZKS tov. Franc Mehle, nosilec spomenice iz leta 1941, in drugi predstavniki delovnih kolektivov. Nad vse ganljivo pa je bil prizor, ko so obstopili tov. Kranca pionirji in pionirke litijske osnovne šole ter mu izročili iskrene čestitke k pomembnemu odlikovanju. Nato so mu izročili krasen šopek cvetja. Mladina je ganiša s svojimi čustvenimi besedami dvorano do solz.

Počastitev žrtev NOV ob partizanskem spomeniku

Za tem se je razvil iz sindikalne dvorane sprevod do partizanskega spomenika v Litiji. Čeprav je prireditelj motil jesenski dež, so se zgnili okrog spomenika številni domačini. Godba »Svobode« je zaigrala žalostniko, nakar so narodni heroj Kranjc, predsednik občine Blaž Svetina in predsednik ZB tov. Franc Gorenjc položili ob spomeniku 120 padlim litijskim krasen venec — tov. Petjeva, nekdanja partizanka, ki je prihajala na občinski praznik iz Murske Sobotne, pa kito cvetja.

Početno slovesnost so povzročili pevci »Lipe«, ki so zapeli pod vodstvom tov. Jože-

ta Cajhna partizansko pesem »Prečuden cvet«, združena zbora »Lipe« in litijske gimnazije sta pa pod taktirko tov. prof. Verena Korošca zapela veličastno množično skladbo »Pesem o svobodi«.

Tako se je Litija ob svojem II. občinskem prazniku, ko je slavila spomin na težke dni 1941-1945, pa tudi na uspehe v svobodi, oddolžila tudi padlim partizanom in žrtvam okupatorja ter njegovih pomagačev.

Podobne prireditve, kakor v Litiji, so bile nadalje v Smartnem, kjer so istočasno proslavljali bitko na Tisju z lepim sporedom, patroljo in slavnostno sejo.

OBVEŠTILLO VSEM DOPISNIKOM

Ker smo morali noveletno številko zaključiti prej kot običajno, nismo mogli objaviti ničesar o nastopu godbe Mrava v našem okraju. Ker bi pa radi objavili to v prvi številki v letu 1954, Vas prosimo, da kljub praznovanju pošljete svoja poročila najkasneje do 3. januarja 1954 v naše uredništvo.

Uredništvo »Zasavskega vestnika«

OBJAVA

Izvršni odbor Ljudske proseve okraja Trbovlje sporoča vsem, da potujoči kino zaradi tehničnih ovir v januarju ne bo igral. Kdaj se bodo ponovno pričele predstave, bodo ljudje obveščeni.

Ljudski odbor mestne občine Litija

ZELI SREČNO NOVO LETO 1954 vsem delovnim kolektivom in množičnim organizacijam in preko njih vsem svojim volivcem na področju Ljudskega odbora mestne občine Litije. VSE SILE ZA IZGRADNJO SOCIALISTIČNE JUGOSLAVIJE!

Novo leto rudarja Jernejca

»Veš, stara, na takšen dan, kakor je danes, mi pa popolnansih siht res ni pogoda.« Jernejski je obupal teške gumijevke in radovedno gledal obilnost ženinega telesa.

»Na vem, zakaj me imenuješ »stara«, mar sem res tako stara, da ne veš več, kako mi je imeže — pogled pa ji je kakor v potrdilo pravkar izgovorenega usel do pasu, kjer je v vidnem zadovoljstvu opazovala še svojo četrto in verjetno zadnje obilnost telesa.

»Ne, ne, stara, se pravi Ana, nisj tako stara; saj to sama dobro veš! Toda kaj hočeš — naveda je železna srajca, in kakor vsi, kar nas je knapov, izražamo na svoj način svoje misli in želje, tudi jaz ne maram biti izjema. Končno — Ana — pa to ni nič slabega in hudega; rudarji uporabljamo radi svoj poseben zaklad tudi takrat, kadar se raznežimo.«

»Da, kaj sem že hotel reči; najraje bi danes ostal doma, ko smo na pragu novega leta, da bi lahko šel po koloniji in obiskal stare znanke.«

»Zraven pa popival!« je takoj prijavila Ana.

»Oh kaj, popival; nič ne rečem, da ga ne bi popilj kak kozarec, saj veš, da knapovska beseda rajši teče, če nam po grlu steče kaj mokruga.«

Kakor vse rudarske žene, tudi Ana ni posebno marala takšne sprehode svojega Jernejca. Najraje bi ga imela vedno doma, kjer se je, kakor vedno, ob svojem štedilniku počutila najbolje. Jernejski jo to dobro vedel, le od časa do časa ji je ušel, zlasti se da, ko je njegov tretji otrok zapustil dom.

»No, nič hudega, bom pa po sihtu malo bolj pohitel, da bom spet pri tebi.« Ob teh besedah ji je poredno pomežiknil in gledal njeno telo, ki je nosilo svoje težko breme.

»Ne, Jernejski, tokrat bova doma. Saj veš, da moj čas prihaja, in danes se počutim zelo trudna; verjetno te bom počakala že v postelji.«

»Tega pa ne smeš, Ana! Jernejski je silno sovražil povratak s svojega teškega dela, če je našel dom nerazsvetljen, ženo po v postelji. Ob takih prilikah, ki so bile silno redke, ker se jih je Ana izogibala, je Jernejski vzkipe in rekel kar nekako robato in skoro surovo: »Moj oče je živel osemnosedeset let, delal jih je v rudniku petinpetdeset, mati je rodila sedem otrok, a ga je vedno pričakala, vrajajočega se iz jame, v kuhinji, kar je oče štel za svojo pravico.«

»Danes me pa res moraš počakati; storo leto se poslavlja,

najnižih otrok pa še danes verjetno ne bo domov.«

Ana mu je napolnila pred odhodom v službo čutaro grenke črne kave — čutaro, ki jo je njen Jernejski podedoval po svojem očetu, katero mu je izročil, ko je prišel zadnjikrat iz jame. Vedno jo je, sam poplaknil z najčistejšo vodo, ki je izvirala v jami, ko je med sihtom izpil zadnji požirek kave.

Jernejski pa je medtem vzela iz predala ščepce cigare, ki mu je v jami lajkala strast po kajenju.

V mladih letih ga je Ana pred odhodom v jamo vedno poljubila in se tesno privila k njemu. Danes, po tolikih letih skupnega življenja, pa je Jernejski imel navado, da jo je rahlo udaril po licu, kar je Ani posebno godilo.

»Vidiš, Ana, še nekaj ur — pa bova spet eno leto starejša.« Rekel ji je še hitro: »Srečno!« in že je šla njegove korake, skozi okno pa še malo sključena ramena Jernejca.

Pred jama je prišel vedno ob istem času. Posedal je tamkaj na lesenem tlaču, kjer je sedel že njegov oče. Iz žepa je hvlekel zadnje cigareto in strastno vlekel zadnje dime.

Prihod starega višjega rudniškega paznika Andreja so pričakovali že vsi v čakalnici, kjer je izdal rudarjem svoja poslednja navodila in odredil delovna mesta.

»Ti, Jernejski, boš danes kar sam v levem probuju stare jame. Izpokol boš tamkal poslednje ostanke tesovine, prihodnji teden pa začnemo z odkopom.«

Odhajajoč skozi vijugaste steze prostrane jame Jernejski ni mnogo premišljeval. Ko pa je po skoro polurni hoji prispel na delovišče, je sam pri sebi mislil: Glej ga, ljsjaka! Ni mi dal pomagata. Dobro ve, da je dela res samo še za nekaj ur. — Oblika izkopenega prostora se mu je danes zdela popolnoma drugačna kot sterc: strop mnogo nižji, tako da je s sklonjeno glavo vstopil in odložil telovnik, hkrati pa vzel iz žepa konec cigare, ga porinil v usta, prijel za sekuro in začel z delom. Kadar je Jernejski delal s sekuro, ni nikoli mislil na drugo kot na to, da ne bi napravil kakšen zamah brez potrebe. Slovel je pri tovariših za nenadkrljivega sekača in zelo zmogljivega reševalca.

Bilo mu je vroče. Odložil je še srajco in nadaljeval delo. Ni slišal pokanja in škripanja nad glavno, dokler ga ni slednjič predramil močan udarec na glavo. Dvignil je glavo. Komaj je ušel debelemu kosu premoaga, drobec pa mu je zletel na glavo.

»Glej ga, vraga, sedaj sam leti s stropal! Kadar ga pa koplješ, se ti pa na vse kriplje upira.« je zgodel. »Še po glavi bi jo kmalu skupil.« je dejal, ko je stokovnjaško ogledoval črno gmoto pred seboj, ki se je v svili njegove jamske svetilke čudno odražala. Uprl se je z vso močjo ob njo, jo zavlekl v stran, potem pa spet nadaljeval delo. Donelo je še dalje, čudno zamolklo in vroče, toda Jernejski ni ničesar slišal. Kar nenkrat je zautil, da se okrog njega maje

in stresa — hip nato ga je pa že močan sunek pritljsnil na tla, na levo ramo: cela plast premoaga se je vsula in ga tako tlačala, da je onemogel. Malo kasneje mu je ugasnila še svetilka. Urno se je z drugo svetilko, opirajoč se čvrsto ob skalo, preril stran k steni odkopne praznine, komaj še pravočasno, kajti lik nato je mogočen sloj zaprl izhod tako neprodušno, kakor da bi ga nalašč izdelali jamski zidarji.

Na ramenu je zautil neko toplo, nato pa je nekaj poželo navzdol. Kri, je pomislil. Hkrati je čutil, kako mu cela leva stran telesa postaja mrtva, brez življenja. Še je hreščalo. Se vedno so posamezni sloji kamenja, po mešani s premogovim prahom, padali navzdol in tako vedno bolj neprodušno zoževali že tako neveliko odprtino.

Torej zasul — je hipno bliščno skozi Jernejskeve možgane. Misli so pa iskale vzrok tega neprilakovanega dogodka. Počasi se mu je vsiljevala povsem logična misel: rešilne ne smem pričakovati, kajti najbližji rudar je oddaljen skoro celo uro v popolnoma drugem delu jame. Poskusil je vstati, a je klecnil. Spoznal je, da ne more niti vstati niti uporabiti leve noge in levega ramena.

Postajal je hudo jejen. Premogov prah, ki se mu je nabiral v ustih in v grlu, mu ni dal dihati. Polagoma pa je postajalo pekoče zatohlo vroče. Jernejski je spoznal, da mu primanjkuje zraka.

Z zdravro roko je prišel iskati s tipajočimi prsti čutaro s kavo;

vroče si je začel, da bi jo našel. S samo enim požirkom bi se mi glava zjavnila, je pomislil. Zaman — tudi čutaro s telovnikom je našel nekje pod premogom. Nekako vročično je začel iskati po hladnih žepih, ne vedoč, kaj bo našel. Otpal je uro, uro, ki mu je bil pred mnogimi leti izročil njegov oče, takrat, ko je Jernejski prvokrat odšel v jamo. Spomnil se je tistega trenutka, ki je bil skorajda slovesen. Oče je bil čudno rosen; še sedaj vidi njegov razoran obraz z mnogimi brazgotinami, posledice premoageve plina, v roki pa je držal svojo žepno uro. »Jernejski,« je rekel tistokrat njegov oče, »glej, ta ura je stara; morda boš dejal, da ni dosti vredna. Toda, Jernejski, s to uro se postavlja tudi moje življenje od jame. Spremljala me je skozi mnoga leta, na vsakodnevnom pohodu v različne dele jame. Bila mi je zvesta tovarišica, ki ni nikoli odpovedala. Naj tudi tebe spremlja na težavnih potih rudarja.«

Takrat je Jernejski prvokrat videlo človeče oči solzne.

Ko je danes nevel v tem težkem trenutku k čutaru, je postal žalosten: ura se mu je ustavila. Še zadnja opora, je pomislil, mi je usla.

Kmalu bo verjetno že Novo leto. Šele sedaj se je spomnil Ana, svoje jame, ki ga bo neestrno pričakovala kljub njemu teškemu stanju — njega, Jernejski, pa ne bo. Verjetno bo popolnoma sama. Niti otroci ne bodo prišli. Prvikrat v njenem skupnem življenju bo Ana na la večer sama.

Širom po našem Zasavju

Novice iz hrastniške doline

Paberki iz trboveljske doline

Smrtna nesreča. — V petek, 18. t. m. popoldne se je vračal hrastniški avtobus od železniške postaje. Tik pred končno avtobusno postajo se je zgodila huda nesreča. Nasproti na novo zgrajenega, upravnega poslopja hrastniškega rudnika stopji na pobočju hriba stanovanjska hiša tov. Alojza Podlogar-

Slavnostno telovadno akademio je priredilo hrastniško TVD »Partizan« v počastitev praznika JLA v soboto, 19. t. m. zvečer. Z jugoslovansko himno in živo sliko so začeli akademio. Nato je imel kratek, jednat slavnostni govor načelnik društva in rezervni oficir tov. Jožko Zorčič. Sledilo je brez dal-

telovadijo ali na kak drug način pomagajo »Partizan«. Za vse druge bo pa telovadnica kot plesna dvorana nedostopna.

Telovadbe je sedaj po novih predpisih v šolah tri ure tedensko, kar je vredno pozdravljanja. Naša država hoče imeti zdrave državljane. Tako skrbi za zdravje že pri najmlajših, pri osnovnošolskih učencih. Pri večurnem sedenju v šoli je potrebno, da se vmes tudi sistematično razgiba s pravilno telovadbo. Če je lepo vreme, se razgiba ta mladina na šolskem dvorišču, če je sneg, lahko goji zimski sport. Če je pa dež, mora ostati, kjer nimajo telovadnice, v učilnici. — Kaj pa tečaj? Marsikateri mlajši še neizkušeni učitelj ne ve, kaj bi delal pri telovadbi v učilnici kar tri ure tedensko. Kako se to napravi, je pokazala v sredo, 23. t. m. predmetna učiteljica in specialistka za telovadbo tovarišica Stana Vošnarjeva iz Hrastnika na enozredni hrstovski šoli na Kalu nad Hrastnikom (900 m visoko) z vzornim telovadnim nastopom v učilnici. Temu pouku so prisostvovali osnovnošolski vzgojitelji sektorja Hrastnik (Podkraj, Hrastnik, Čeče, Dol, Turje) in si pridobili — posebno mlajši — marsikaj dobrega in koristnega, kar bodo lahko porabili doma pri pouku telovadbe v učilnicah.

Novoletni jelkni vencem. Pionirji, gasilci in cicibani članov Prostovoljnega gasilskega društva Trbovlje-mesto so si čakali dedka Mraza pod novoletnim jelčnim vencem in pokazali, kaj so se naučili in kaj znajo, za kar jih bo dedek Mraz gotovo primerno obdaruil.

Zakaj novoletni jelkni venci? Marsikom se bo čudno zdelo, zakaj poudarjamo »venci«. Pomisliti moramo samo, kolika in kakšna škoda se dela ravno te dni po naših gozdnih nasadih. Mlade jelke, smreke in borj padajo pod neusmiljeno sekirjo. Tako vidiš tri- do petletna drevesca, ki štrle z odsekanih vrhovi, ki počasi hirajo in se posuše. Naše gozdno gospodarstvo skrbi za gozdoznanje, neodgovorni ljudje pa ta trud uničujejo. Kdaj bodo potem naši mladi gozdovi dozoreli in človeštvu koristili?

Kako pa je z novoletnim jelčnim vencem? Na takšen venci, ki je izdelan iz dveh žičnih obročev, primerno velik za prostor, v katerem se obesijo, se na oba obroča navežejo primerne zelene vejice in razno drugo okrasja. Takšen izpod stropa viseči in razsvetljeni venci ni v napotje in lepo učinkuje v vsakem prostoru, posebno še, če ima pet raznobarnih 15-vatnih žarnic, ki naj simbolizirajo združitev jugoslovanskih republik in ki naj bi bil slovankega pomena, medtem ko

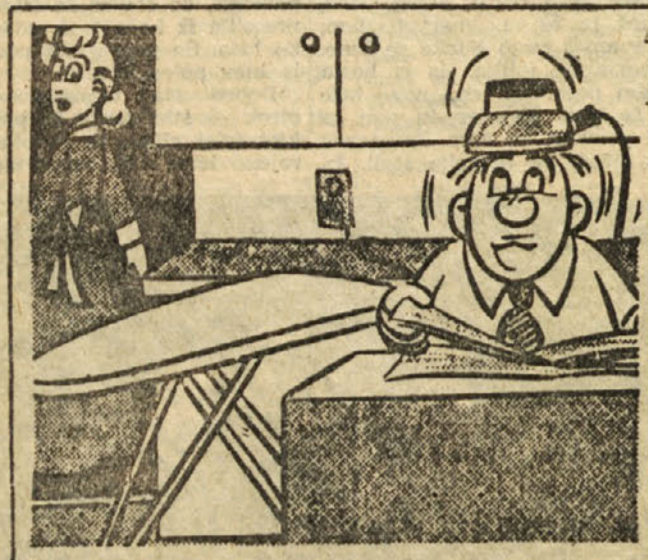
Alli res mislijo na izgradnjo novega Gasilskega doma? — Člani Prostovoljnega gasilskega društva Trbovlje-mesto so si bili že takoj po osvoboditvi na jasnem, da so dosedanji gasilski prostori premajhni in da se društvo v takih okoliščinah ne more tako razvijati, kakor bi bilo za kraj in okraj Trbovlje potrebno. Zamišljeno je, da bi novi Gasilski dom stal na primer nemernem prostoru, kjer bi se lahko koncentrirale še podobne organizacije, n. pr. Rdeči križ z raševalno postajo, PLZ in Okrajna gasilska zveza. — Sporazumeti se je treba ter pri idejnih načrtih vse dobro in strokovnjaško preudariti, skladno z današnjimi razmerami, v katerih živimo in delamo. G.

Šah v Trbovljah V nedeljo, 20. t. m., je 17 članov šahovske sekcije SD »Rudarja« v svoji klubski sobi odigralo svoj sekcijski brزتourir za mesec december. Po dolgem času se je udeležil tega tekmovanja spet tov. Ado Taušič, ki je v svojem prostem času hkrati kapelnik trboveljske Miadinske godbe na pihala, kar ga razumljivo ovira v šahovskem športu.

Ob koncu tega zanimivega turnirja, kjer je spocetka sijajno zaigral mladinec Franc Blaznik, je bil rezultat oz. vrstni red šahistov sledeč: 1. Hinko Jazbec ml 13 točk; 2. Vili Rugl 12,5; 3.-5. Ludovik Oprešnik, Ado Taušič in Hinko Jazbec st. 12; 6. Robert Frece 11,5; 7.-9. mladinec Ivo Goljuf, Ivan Kukovič in Vilko Vek 9,5; 10. mladinec Franc Blaznik 8,5 točke itd.

H. J. ml.

Vsem strankam in bralcem želi srečno novo leto 1954 MODNO KROJASTVO Albin Pušnik Trbovlje, Novi dom 37

Potem, ko bo likalnih vroč, me lahko pokličeš

ja, upokojenca in znanega pevovodje pevskega zbora »Svobode I« v Hrastniku. V hiši stanuje tudi njegova sestra — vdova po rudarju Alojzija Kišek s svojim vnukom, triin polletnim Lojzkom, ki so ga klicali Lolo. Podlogarjevimi je žagal žagar ob cesti pri rudniški upravi s cirkularke drva. Oni so jih nosili čez cesto v svojo hišo. Med nosači je bil tudi maljš Lolo s svojim koškom. V hipu, ko privozi mimo hrastniški avtobus, priteče navzdol po stopnicah, ki so skrite v betonskem obzidju, ciciban Lolo, ki pa ni slišal ob brnenju žage cirkularke — avtobusa in je tresil vanj. Ta ga je prevrnil. Šofer Rudi je z vso naglico ustavljal vozilo. Ko je videl, kaj se je zgodilo, ni hotel voziti dalje, temveč je zahteval uradno komisijo. Ta je dognala podprta z očitvidci, da ne zadene nobena krivdva šoferja. Bilo je zgolj naključje. — Pobitega Lolo so odpeljali z rešilnim avtom tako v trboveljsko bolnico, kjer je na posledicah kmalu umrl. — Lolo je bil edinec zakonec Alojzija in Vlaste Klšek. Vsi Hrastničani sočutvujejo z nesrečnimi prizadetimi. Kdor je poznal malega srčkanega cicibančka Lolo, ga bo ohranil v lepem spominu. L. H.

gih presledkov, kar pohvalno omenjamo, nad deset prav dobrih nastudiranih in lepo izvedenih telovadnih točk. Vžgale so maloštevilno publiko zelo srčkanke točke ženskih oddelkov, ki jih je sestavila in naučila tov. Stana Vošnarjeva. Še bolj so navdušila izvajanja vrhunskih hrastniških orodnih telovadcev Marinove vrste, ki mu gre vsa zasluga, da so naši orodni telovadci dosegli že velik sloves. — Če pomislimo, v Münchenu so tekmovali v jugoslovanski vrsti le trije Slovenci in od teh sta bila dva Hrastničana — Dekoracija na odru je bila skromna, a zelo okusna. Čast dekoraterju! — Vse telovadne točke je spremljal na klavirju naš stari prijatelj tov. Peter Ignatijev, ki radevolje pomaga, kadar ga pokliče »Partizan« ali kdo drugi. — Čestitamo vsem sodelujočim in vaditeljem na lepem uspehu! — Na slavnostni akademiji v počastitev JLA smo pa preglašali zastopstvo ljudske oblasti in množičnih organizacij; rezervne oficirje in mladino obeh sektorjev predvojaške vzgoje. Vsi ti so obljubili svoj obisk, a jih ni bilo. — Hrastniška mladina se predvsem zanima, kdaj bo v telovadnici kak ples, za telovadbo pa ne. Povejmo javno, da bodo plesali v bodoče v telovadnici le še tisti, ki

KOLEKTIV IN UPRAVA Delavsko uslužbenske restavracije STROJNE TOVARNE — TRBOVLJE (pri Zavrašku) želita vsem cenjenim gostom SREČNO NOVO LETO 1954!

Smrtna kosa. V zadnjem času so umrli v Hrastniku 25-letni rudar Franc Hrašan; upokojeni delavec kemične tovarne Anton Marčič in 69-letni upokojeni delovodja kemične tovarne Karel Oberauer. Naj jim bo lahko slovenska zemlja! Tekma v streljanju, ki jo je razpisal OLO Trbovlje, se je vršila v nedeljo, 20. t. m. v počastitev praznika JLA na strelišču v Hrastniku. Tekmovalo je samo sedem ekip, in sicer po dve z Dola, Radeč in Hrastnika (kraj) ter ena iz Zagorja. Iz Trbovelj ni bilo nikogar. Uspeh tekem je bil tale: Partizan Dol (58 točk), Partizan Radeče (57), Partizan Zagorje (49). Torej je odnesla pokal ekipa »Partizana« z Dola. Pokal je prehodni. Če ga bo ekipa Partizana z Dola trikrat zaporedoma osvojila, postane njih trajna last. Posamezniki so pa dosegli: Matija Lešnik iz Zagorja (36 točk), Zvone Sebasu z Dola (29 točk), Franc Lasič iz Radeč in Janez Klemen iz Hrastnika (25 točk). — Vrtilm strelcem-prvakom in ekipi z Dola čestitamo! Končno moramo pa grajati zaradi slabega odziva prizadetih društev, centrov predvojaške vzgoje, rezervnih oficirjev itd. v okraju Trbovlje.

je drevesce pač tujega pomena in izvora in po vsem opisanem se v našo narodno-gospodarsko škodo. Ste morda že mislili na to? Treba bo, in to čimprej, urediti za naše male in tudi odrasle ljudi, da se ne bodo sankali po naših prometnih mestnih cestah in se izpostavljali stalni nevar-

Srečno novo leto želi vsem svojim naročnikom MODNO KROJASTVO JAKO GABRIJEL — Trbovlje II TRG FRANCA FAKINA 28

SREČNO NOVO LETO 1954 želi vsem svojim naročnikom MODNO KROJASTVO Zvonko Arnšek TRBOVLJE, TRG SVOBODE 37 in se priporoča!

nosti pred različnimi nesrečami na prometnih krajih. Prostori za sankanje bi se že našli, recimo za zdaj in za prvo silo na »Prešernovem griču«, na desni strani obronka — izhodišče bi pa bilo na gimnazijsko cesto, kjer ni velikega prometa. — S tem bi veselje in zdravje naši mladini povečali, ki že komaj čaka na obilico snega. Mladina bo pristojnim činiteljem za odločilne korake v tem pogledu gotovo hvaležna.

(Nadaljevanje z 2. strani) ske krize. Kriza je že zajela kmetijstvo; v kratkem se bo pa verjetno razširila še na druga gospodarska področja. Grozoca gospodarska depresija bi bila najlepši dar, ki bi ga mogli dati Amerikanci Moskvi. Francozi hočejo podaljšati veljavnost atlantske zveze. Ratifikacije pogodbe pa naj ne bi smela oslabilosti neodvisnosti Francije kot svetovne sile v stalni skupini sveta pakta. Belgija je uredila načrt za občo ureditev vprašanja med Zahodom, ki obsega sledeče točke: 1. dežele Atlantiskega pakta naj bi ponudile SZ pogodbo o nenapadanju in vzajemni varnosti; 2. Sovjetska vojska naj bi se umaknila iz Vzhodne Nemčije, ki bi se demilitarizirala; 3. angleške in ameriške čete naj bi se umaknile na zahodno stran Rena; 4. na nemškem ozemlju med Renom in Vzhodno Nemčijo naj bi se razmestila evropska vojska. V Franciji so imeli pred dnevi velike težave z izvolitvijo predsednika republike. Ob zaključku te številke smo zvedeli, da so v Versaillesu po 13 glasovanih izvolili za predsednika 71-letnega parlamentarca Renéja Cotyja — pravkar smo brali drugo senzacijo, da so po vesteh »Izvestija« bivšega notranjega ministra Lavrentija Berijeviča s 6 drugimi soobtoženci — ustrelili...

Mojstri hrastniške steklarne so se seš i Ze dalj časa je bilo slišati v hrastniški steklarni pripombe, da se mojstri, osnovne dejavnosti ter mojstri ostalih oddelkov vse preredokokrat snidejo. Da je temu res tako, je pokazal nedavni sestanek teh mojstrov, ki je trajal pet ur in vendar bi si imeli še marsikaj povedati. O čem so razpravljali ob tem snidenju? Posebno mnogo diskusije je bilo o odnošajih mojstrov do mlajših delavcev in o vzgojni vlogi mojstrov v kolektivu. Rezultat teh razgovorov je bil, da pomožno osebo tovarne ne zavzema povsem neoporečnega stalista do navedenih odgovornih ljudi v podjetju. Tako je med omenjenimi delavci nujna potrebna disciplina, prav tako je opaziti vse premajhno zanimanje za delo, kar je v škodo tovarne in celotnemu kolektivu. Posebno živahna in zanimiva je bila debata o odnošajih posameznih tovarniških oddelkov med seboj. Tukaj je opaziti, da vlada med pomožnimi in osnov-

nimi delavnicami nekakšna disharmonija, nesoglasje, ob kateri priliki je direktor Jože Klanjšek poudaril, da so za uspevanje podjetja eni kot drugi neogibno potrebni. Nadaljnja točka dnevnega reda je bila, kako znižati množino odpadkov stekla in lom stekla pri prevozu. Izkazalo se je, kako velika škoda nastaja za podjetje zaradi nepravilnega transporta stekla. Pravilno ravnanje s tovarniškimi modeli in z orodjem je prav tako zelo važen moment za znižanje proizvodnih stroškov in s tem v zvezi za pocenitev steklarskih izdelkov, o katerem vprašanju razpravljajo tudi delavci. V kolektivu je namreč še vedno nekaj tovarniških, ki ne pazijo na modele, s čimer se dela tovarni občutna škoda. Storjen je bil sklep, da je treba v tovarni organizirati predajo modelov iz ene delavnice v drugo, prav tako se bo uvedla kontrolna knjiga za po-kvarjene modele. Kvaliteta steklarskih izdelkov se je zelo izboljšala in je zadovoljiva, vendar bo treba pri delu paziti na natančno izdelavo po težni izdelkov, kar tudi znatno vpliva na njihovo ceno. Zbrani mojstri so končno sklenili, da se bodo v prihodnje shajali redno vsak mesec.

MNOGO SREČE V NOVEM LETU 1954 želi vsem svojim cenjenim naročnikom, držanim ustanovam in delovnim kolektivom FRANC GREGL SLIKARSTVO IN PLESKARSTVO Hrastnik ter se priporoča za naročila!

Okrajna gasilska zveza v Trbovlijah želi vsem članom prostovoljnih gasilskih društev SREČNO IN USPEHA POLNO NOVO LETO!

Pionirjem srečno novo leto

Thomas Alva Ed'son e'ektrotehniški genij — 1847-1931

Thomas Alva Edison se je rodil leta 1847 v državi Ohio na Srednjem Zahodu ZDA. Njegov oče je bil trgovec in je nudil si- nu Tomu brezskrbno mladost. Tom je dobil svojo prvo izobrazbo od svoje matere. Bodo- či znanstvenik in učenjak je imel velike težave, preden se je naučil matematike. Ljubil pa je ke- mijo. Ko je bil Tom star dvanajst let, je prodajal časnike po vlakih. Pozneje, ko je delal kot telegra- fist, je iznašel razne praktične

električne žarnice. Napravil je na tisoče poskusov, da bi našel žico, ki bi vzdržala pri žarenju bell sijaj v brezračnem prostoru. Po letu dni dela je Edison vi- del, da s svojimi poskusi ni pri- šel daleč. Začel je delati noč in dan, kjer se ni brigal za zadost- no hrano. Spal je po dve uri na ležalnika v svoji pisarni. Reklil so Tomu: »Tom, potreb- no bo, da se malo odpočiješ.« »Ne smem izgubljati časa za spanje. Treba bo še dosti časa, da rešimo ta problem.«

teh svetilk, v kateri je detelo spočetka 150 ljudi. Danes je v treh največjih tovarnah za žarni- ce 30.000 delavcev. Edisonova žarnica je postala hitro popularna. Velike elektrar- ne in daljnovode so zgradili, da bi zadostili vse večjim potrebam po električni energiji. Danes je n. pr. v Ameriki elektrifitratno 95% gospodinjstev in 78% vseh farmerskih hiš. Leta 1889 je Edison izpopolnil filmsko kamero in projektor, s čimer je udaril temelje za da- našnjo velikansko filmsko indu- strijo. In spet so mu rekli: »Gospod Edison, vaši izumi so zrevoluco- niral civilizacijo.« Njegova slava se je razširila daleč in Edisonovo ime je pre- šlo v neštivilne domove celega sveta. Minister za finance Mellon je Edisonu izročil leta 1928 zlato kolajno ameriškega kongresa. Edisonovi izumi so omogočili razvoj industrije, ki danes zapo- sljuje več kot 4 milijone delavcev. Njegovi izumi so dvignili živ- ljenjsko raven v Ameriki in omo- gočili njegovim sonarodnjakom, da uživajo v svojem prostem ča- su. Za Edisona lahko rečemo: »Njegov genij je zadolžil k hva- lečnosti vse človeštvo.«

THOMAS ALVA EDISON

priprave. Ena izmed prvih Ediso- novih uspešnih iznajdb je bil iz- popolnjen pisalni stroj. Toda nje- govo delovno področje je bila elektrotehnika. Z denarjem, ki ga je Edison zaslužil, je odprl »Tovarno za izume«, v kateri je bilo 50 delav- cev. Ta delavnica se je pozneje povečala v velik preizkuševalni laboratorij v Menlo Parku v dr- žavi Jersey (ZDA), kjer živi dan- es nad 17.000 Jugoslovancev. Leta 1877 je začel Edison in- tenzivno delati na izpopolnitvi

Nazadnje, 21. oktobra 1879, je Edison napravil žarnico z nitlo bombaževga vlakna, ki je sve- tila 40 ur. Mnogi ljudje je pri- stostvovala prvemu prikazu mo- derne ulične razsvetljave. Edison je iskal dalje, da bi na- šel boljše vlakno za žarnično nitko. Tako je poskušil uporabiti tudi vlakna bambusa, ki jih je vzel s pahljače. Našej je, kar je iskal. Dji bi zadostil velikemu po- vpraševanju po žarnicah, je Edi- son zgradil tovarno za izdelavo

Tudi tokrat so nam pionirji prinesli in poslali dosti pravi- nih rešitev na nagradni magič- ni kvadrat v 51. številki »Za- savskega vestnika«. Rešitev se glasi: 1. pesa, 2. Egon, 3. Soča, 4. Anam. Strogi žreb je prisodil knjiž- no darilo Janu Iršu, dijaku 1. d razreda gimnazije v Trbovljah, ki naj pride v naše uredništvo po nagrado.

Izvršni odbor Ljudske prosvete okraja TRBOVLJE
ŽELI VSEMU DELOVNEMU LJUDSTVU, VSEM DRUŠTVOM »SVOBODA«, VSEM LJUDSKO PROSVETNIM DRUŠTVOM IN PREKO NJIH VSEMU ČLANSTVU SREČNO NOVO LETO 1954

(Miklova Zala v Radečah, naj- bolj uspela pri- reditev v letu 1953)

KULTURO IN PROSVETO DELOVNEMU LJUDSTVU!

Nagradni spis „Kako sem preživel letošnje šolske počitnice“

V 38. številki »Zasavskega vestnika« smo razpisali dve nagradi po 500 din našim pionirjem za najboljši spis pod zgornjim naslovom. Pred dnevi je uredniški od- bor pregledal vse določene spise naših učencev in učenek ter odločil, da bo naše uredni- štvu namesto dveh nagrad po 500 din podelilo pet nagrad, in sicer eno nagrado po 400 din, dve nagradi po 200 din in dve nagradi po 100 din. Prvo nagrado 400 din je ured- niški odbor prisodil Nadi Ma- kovi, učenki trboveljske gimna- zije (glej njen spis v 42. štev. Z. V.), po 200 din dobila Majda Forte iz Kotredeža in Jana Koprivo, učenec gimnazije v Trbovljah (glej 43. in 45. štev. našega lista), nagrado po 100 din pa prejmeta Ivica Lončarič, učenka trboveljske gimnazije, ter Jožica Mesar iz Radeč pri Zidanem mostu (glej 41. in 46. štev. Z. V.). Po eno knjižno nagrado iz- ven tečaja dobila od nas Mira Kajtna, učenka gimnazije v Trbovljah, in Milena Knežak, dijakinja gimnazije v Hrastni- ku, ki sta zelo lepo opisali svoje počitnice, vendar teh spisov zaradi preobširnosti, žal, ni- smo mogli priobčiti. Pohvalo izrekamo za spis Joži Dolarjevi, Pavli Hrenovi in Francu Obol- narju (vsi s trboveljske gimna- zije), prav tako Alojzu Petrinu z osnovne šole na Dolu pri Hrastniku — seveda tudi vsem ostalim, ki so se potrudili, da kar najboljšo opišejo, kako so jim potekle počitnice. — Priručna hvata vsem!

KJE JE LOVEC?

Pionirji in pionirke! Iščite lovca, ki se je tako imenitno skrtil. Če ga boste našli, izrežite gornjo sliko in nam jo pošljite ali pa prinesite v naše uredni- štvu do sobote, 2. januarja 1954, opoldne — lovca pa napravite s svinčnikom na obraz kržec, da bomo videli, če ste ga res našli.

Za rešitev te skrivalnice bo- mo izrebrali dve knjižni darili. Torej, dragi pionirji in pionirke, mnogo sreče pri iskanju z željo, da bi bili prihodnje leto vsi naši pionirji marljivo učenci, v veselje staršev in učiteljev, našemu okraju pa v po- nos!

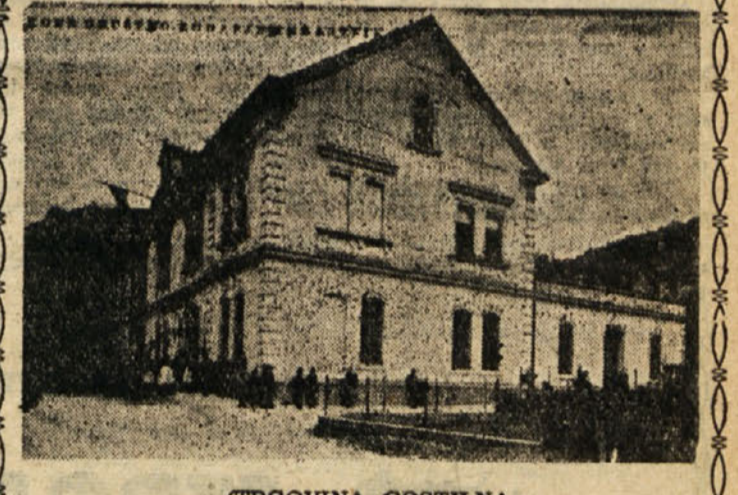

REŠITEV MAGIČNEGA KVADRATA

Tudi tokrat so nam pionirji prinesli in poslali dosti pravi- nih rešitev na nagradni magič- ni kvadrat v 51. številki »Za- savskega vestnika«. Rešitev se glasi: 1. pesa, 2. Egon, 3. Soča, 4. Anam. Strogi žreb je prisodil knjiž- no darilo Janu Iršu, dijaku 1. d razreda gimnazije v Trbovljah, ki naj pride v naše uredništvo po nagrado.

1	2	3	4
2			
3			
4			

TRGOVSKO PODJETJE »POTROŠNIK« HRASTNIK

Ob 50-letnici zgraditve Doma bivšega konsum- nega društva, prej »Petrošniške zadruga«, sedaj v državnem sektorju, se ves delovni kolektiv »POTROŠNIKA« (trgovine, gostilne in pekarnje) spominja vseh svojih odjemalcev in jim objavlja, da bo tudi v bodoče služil koristim skupnosti. Vsem odjemalcem želimo srečno in veselo NOVO LETO 1954!

„Seveda bom malčal...“

Nato je Anthony dejal: »Mr- tev je. Pomotoma sva ga ustrel- lila. Gaston Caillat in jaz. Oba sva streljala istočasno in...« Spet je govorila stara dama. Nato je rekel Anthony: »Seve- da, če hočete to storiti... Mo- goče bo to najboljše. Mamm. Da, gospa, mi smo vsi tukaj. Snowdena sem obvestil. Prišel bo semka! Ali naj vam poš- ljem Gordona naproti s sve- tilko?« Nato je dejal še enkrat: »Da,« potem pa je raztresen po- ložil slušalko na vilice telefona. Pogledal me je: »Spilj svoj čaj! Prilij še ruma, Gaston! Izgledaš kot kakšna radiranka od Dürerja. — Da, gospa Caer- lon je bila pri aparatu. Pove- dala bo gospi Eddington in ostalim, kaj se je zgodilo, po- tem pa pride semkaj.« »Kako je sprejela to strašno novice?« sem vprašal. »Neverjetno mirno,« je odgo- voril. »Generacija naših mater je v tem pogledu... Kaj je novega, Gordon?« Med vrati se je pojavil An- thonyjev služabnik. »Gospod Snowden je pravkar prispel.« Snowden tokrat ni bil podob- nen možu, ki sem ga videl v vrtu, ko je delal v prepoteni rdeči srajci. Danes je bil v lepi

»Tega si ne znava razlagati,« je odgovoril po pravici An- thony. »Je gospod Eddington vedel, da sta na lovu?« »Bilo mu je znano, saj nama je posodil svojega psa.« »Je mogoče, da vaju ni videl, ne slišal?« »Tudi na to vam ne vem od- govoriti. Oba sva hodila po- konci — popolnoma neslišno pa niti v visoki travni ni mogoče hoditi.« Snowden je prikimal. »Če je bilo gospodu Eddingtonu znano, da sta na lovu, je moral vsekakor vedeti, da je nevarno, če se na lovskem terenu skrivaš za grmovjem.« »Vsekakor,« sem pritrdil. »Ni bilo posebno svetlo, poleg tega pa še megleno. Noben pameten človek se ne bo v taki noči vlegel za grm in zavajal lovce z živalskimi glasovi.« »Vi pravite, da je gospod Ed- dington dajal od sebe živalske glasove?« »Da, gospod nadzornik; sliš- šala sva oba neko renčanje in kruljenje, ki je bilo podobno glasu, če splišš razjarjenega merjasa.« »Pa to je bila vendar blaz- nost! Saj sta imela vendar oba puške v rokah!« »Nekaj neverjetnega,« sem dejal nato. »Toda v blaznost ne verujem.« »Marveč?« Snowden me je pogledal.

»Mogoče,« sem pripomnil previdno, »je bil totalno pijan.« »Ali lahko to ugotovite, go- spod doktor?« Anthony je prikimal. »Tako?« je vprašal Snow- den. »Če odredite to kot zastop- nik policije, potem smem to brez nadaljnega storiti,« je od- govoril Anthony. »Potem bi vas za to prosil,« je pristavil Snowden. »Ko je moj prijatelj odšel po svojo aktovko z zdravniškimi instrumenti in začel pregledo- vati mrliča, se je policijski nad- zornik obrnil k meni: »Edino razlago za to, kar je Eddington storil, najdem samo v tem, da je preveč pil. Mož se je odlo- čil za nočni sprehod, da bi se iztrznil. Najbrž se je spotak- nil in padel na tla. Ker je bil od zaučite pijače preveč omam- ljen, ni mogel vstati in je ob- ležal. Ko vas je slišal prihajati, je hotel vstati, da bi ga prepo- znał, pa ni mogel. Tako je da- jal — še vedno pijan — near- tikularne glasove od sebe in se mu ni posrečilo vstati. Vidva sta pa na tleh leželo temno gnoto imela za iskano divjad — in tako se je zgodila nesreča.« Oddahnil se je. Name je Snowden po tej razlagi strašne nezgode delal vtis, da je srčno dober človek, ki pa je bil ven- dar pri vsej grozoti te nesreče sam s seboj zadovoljen, da je našel zanj razlago.

Ponudil sem mu cigareto. Za- hvail se mi je zanjo in tako sva stala ob kamnu in kadila. Anthony je medtem odšel z odvzetim vzorcem krvi v svoj laboratorij. »Pomisleke o vsem, kar ste povedali, gospod nadzornik,« sem dejal Snowdenu, »imam samo toliko, da sva nalletela na Eddingtona več kot sto ko- rakov od potoka. Izgleda, da je mož napravil zelo dolg sprehod.« »In zakaj ne bi bilo tako?« »Mislim, da se pijanost na svežem zraku razkadi, gospod nadzornik. Če bi se Eddington v omotici od alkohola zgrudil na svežem zraku na tla že v prvih minutah, ko je prišel iz hiše, bi v vašo razlago verjel — toda midva z dr. Burwellom sva moža našla šele, ko je bil na zraku že najmanj dvajset minut. Po tolikem času bi se moral Eddington vsekakor že iztrzniti.« »Ni vedno tako,« je menil Snowden. »Na svetu so ljudje, ki jih zaužit alkoholi omami šele čez nekaj časa. Zato vtraja- jam pri svoji razlagi dogodka. Najbrž pa bomo lahko v hiši zvedeli, če je mož sročil pil. Ste njegovo družino o nesreči že obvestili?« »Njegovi svoji so že na poti k nam. Vsak čas jih pričaku- jemo in lahko jih boste o tem vprašali.«

Policijski nadzornik je priki- mal. »Seveda bo zadeva prišla pred sodišče,« je dejal, »in to ne glede na okoliščino, kako bom sestavil svoje poročilo in kakšno mnenje bom izrekel o nesreči. Preiskovalni sodnik vas bo vse skupaj zaslišal.« Snowden mi ni povedal s tem nič novega. »Vesela bova,« sem pripomnil, »če naju preisko- valni sodnik ne bo pridržal v zaporu.« »Ah ne,« je rekel naglo, »to se ne bo zgodilo. Cisto jasno je, da gre za lovsko nesrečo in da bosta oproščena.« »Tega ne vé človek nikdar vnapij. Namreč kako se bo kak sodnijski proces končal. Kakor veste, sem po poklicu kazenski zagovornik in imam o teh stvareh že nekaj izku- šenj.« »Do procesa v tem primeru ne bo prišlo. Morda samo do javne obravnave pred preiske- valnim sodnikom. Slučaj je po- polnoma jasein.« Verjel sem mu; verjel celo prerad. Šele mnogo pozneje je priložnost nanesla, da sem raz- mišljal o mnenju in razlagi de- brošnega gospoda Snowdena in prišel do spoznanja, kako se je ta mož tiste minute, ko sva stala v oabi ob kamnu in go- vorila, motil — nazadnje je pa le tnel prav. (Dalje prihodnjič)

KROKODIL

Danes, 13. januarja 1865 okrog pol enih, se je Jelena Ivanovni, ženi Ivana Matvejiča, svojega učnega prijatelja in daljnega sorodnika, zahotelo, da bi šla gledat krokodila, ki so ga po odrejeni ceni kazali v Pasažu. Ivan Matvejič, ki je sicer že imel v žepu karto za inozemstvo, je sklenil, da ustreže vroči ženini prošnji, kajti tudi njega samega je prijela radovednost.

»Sijajna ideja,« je rekel nenavadno vesel, »pa pojdimo gledat krokodila! In preden odrinem v Evropo, ni slabo, če spoznam tudi tujce v Pasažu.« Ženo je vzel pod roko in namignila sta se v Pasaž. Kot stari domači prijatelj sem šel z njima. Se nikoli nisem videl Ivana Matvejiča v tako prijetnem razpoloženju, kakor tega nepozabnega dne, ki je bil ponovni dočaz za to, kako malo vemo o svoji usodi.

V Pasažu se je Ivan Matvejič najprej čudil lepoti stavbe, ko pa smo prišli v oddelek, kjer so kazali krokodila, ki so ga pred nedavnim pripeljali v prestolnico, je rekel, da bo plačal vstopnino četrtrublja tudi zame. Kaj takega se do takrat še ni zgodilo. Ko smo vstopili v sobo, smo videli poleg krokodila še papige, neke posebne kakačade in celo vrsto opic v posebnem zaboji, skritem v ozadiju. Prav pri vходу, poleg zida na levi strani, pa je stal velik železni zaboj podoben banji, pokrit z močno železno rešetko. Na dnu je bilo nekaj vode, v kateri so hranili ogromnega krokodila, ki je ležal negiben kot klada. Verjetno so ga v našem negostoljubnem in vlažnem podnebnju zapustile vse moči in tako nam ni vzbudil posebne radovednosti.

»To je torej krokodil!« je rekla Jelena Ivanovna razočarano in zateglo, »mislila sem, da je ... nekako drugačen!«

Verjetno ni pri tem nič mislila, ali pa si je krokodila predstavljala kot stvar, narejeno iz briljantov. Tedaj je pristopil k nam Neurel, lastnik in gospodar krokodila ter nas pogledal nenavadno zviška.

»Popolnoma prav ima,« mi je šepnil Ivan Matvejič, »saj je edini v svet Rusiji, ki ima krokodila.«

To nepomembno pripombo sem si razlagal kot nenavadno razpoloženje, v katerem je bila dan Ivan Matvejič.

»Zdi se mi, da vaš krokodil ni živ,« je rekla Jelena Ivanov-

na, nekoliko užajena zaradi lastnikove nepristopnosti. Ljubko se mu je nasmehnila, ker je mislila, da bo s tem telebana pridobila — poteza, ki je za ženske značilna.

»O, ne madame!« ji je odgovoril v slabi ruščini, malce dvignil rešetko in jel čohati krokodila po glavi.

Tedaj je stvar, hoteč pokazati, da je živa, zagibala z nogami, pomahala z repom in spustila glas podoben zateglemu rjovenju.

»No, no, ne bodi hud, Karlechen,« je rekel Nemeč, ko je krokodil zadovoljil njegovo samoljubje.

»Kako je ta krokodil oduren, prav prestrašila sem se!« je rekla Jelena Ivanovna še bolj koketno, »še sanjalo se mi bo o njem.«

»Ampak v sanjah vas ne bo ugriznil, madame,« je galantno poprijel Nemeč in se svoji duhovitosti sam najbolj smejal. Od nas mu ni nihče ničesar odgovoril.

»Pojdimo, Semjon Semjonovič,« je rekla Jelena Ivanovna in se obrnila samo k meni, »ogledajmo si raje opice. Med njimi je nekaj prav ljubkih in rada jih imam.« Krokodil pa je prav grozen.

»O ne boj se, draga moja,« je vzkliknil za nama Ivan Matvejič in se junaci pred svojo ženo. »Ta zasanjani prebivalci faraonovega kraljestva nam ne bo storili prav nič hudega, in ostal pri zaboji. Pa ne samo to, celo rokavico si je smel z roke in začel krokodila dražiti z njo po nosu. Lastnik pa je šel z Jeleno Ivanovno, edino žensko obiskovalko, k zaboji z opicami.«

Vse je šlo torej v redu kot le kaj in nič hudega nismo mogli predvidevati. Jelena Ivanovna se je z opicami prav otroško zabavala. Vzklikala je od zadovoljstva, nagovarjala vedno mene in igrala nasproti Nemeču ravnodušnost. Krokodila se je, ko je opazila, da so mnoge opice podobne njenim znanecem in prijateljem.

Tudi sam sem se razveselil te podobnosti, ki je bila kar očitna. Nemeč je hodil z nama in se pomračil, ker ni vedel, ali naj se smeje ali ne. Nenadoma pa je nečloveški krič pretresel vso stavbo. Nisem vedel kaj naj si mislim, obstal sem kot vkopan. Potem sem zagledal Jeleno Ivanovno, ki je zajokala, obrnil sem se in — kaj sem videl! V strašanskem krokodi-

lovem gobcu sem zagledal ubogega Ivana Matvejiča. Krokodil ga je zgrabil za život, ga že dvignil v zrak, da je Ivan Matvejič obupno brcal, še trenutek in — zmanjkalo ga je.

V tem je bilo nekaj groznega in obenem nekaj smešnega, morda zaradi brzine in nepričakovane dogodkov, ne vem zakaj, toda zokrohotal sem se. Takoj sem se zavedal, da je bil moj smeh do skrajnosti nepriemer, zato sem se obrnil k Jeleni Ivanovni in rekel z izrazom velike žalosti:

»Konec je z našim Ivanom Matvejičem!«

Delo mladine na Trojanah bo oživel

Na sestanku, ki ga je imela mladina na Trojanah preteklo soboto, je bilo zelo živahno. Udeležilo se ga je 25 mladincev in mladink. Razpravljali so v prvi vrsti o pripravah na volitve v osnovne organizacije LMS, prav tako o vključevanju mladine v naša prosvetna in druga društva. Ob tej priliki je mladina grajala dosedanje delo mladinskega vodstva in ostalih organizacij, ki niso nudili mladini dovolj pomoči. — Na tem sestanku je sodeloval tudi predsednik OK LMS Trbovlje. Pogovorili so se, da bo občinska konferenca mladine dne 26. decembra.

Sovražnik, ki žre hiše

Majhna vas v Gornjem Egiptu, ki šteje kakih 90 hiš in 700 prebivalcev, je izgubila zadnjo bitko v obupnem in brezizglednem boju, ki jo je v dobesednem smislu besede stal vse hiše in vse, kar je bilo v njih. Ta »vojna« se je začela pred sedmimi leti, ko je vas napadla ogromna armada belih mravelj. Ta napad se od takrat ponavlja vsako leto. Te izredno hitre živalce nastopajo v prav astronomskem številu in se hranijo z vrati, okenski okviri in pohištvo, ko pa tega zmanjka se spravijo na glavnaste hišne zidove. To so delale s tako natančnostjo, da so hiše druga za drugo izgajale

in da so končno tudi od mošeje ostali le železni deli.

Vedno znova so vaščani pokušali obnočiti svoje hiše, toda požretnost mravelj je večja kot zmoglosti kmetov. Zato so ti obupali in se zaprli v nekaj kamenitih hiš. Njihovo življenje je postalo neverjetno težko; podnevi delajo na poljih, da ne bi stradali, ponoči se pa borijo proti beli kugi, ki začinja vdirati že v kamenite hiše. Vlada jim je sicer priporočila, naj živalce preženejo s plinom a pokazalo se je, da je svet bil slab: kaže, da imajo mravelje rade dim. Edina posledica te bojne tehnike je bila, da so se mravelje zelo razmnožile.

Za smeh in kratek čas

DOBROHOTNOST

»Mama, kje si se spoznala z našim očkom?« vpraša sinček. »Pri kopanju, sinko. Rešil me je iz vode, ko sem se že potapljala.«

»Mama, zakaj mi pa potem očka ne dovoli, da bi se učil plavanja?«

DOBRO JO POZNA

»Veš, dragica, danes sem kupil dve vstopnice za gledališče.«

»O, imenitno! Takoj se bom začela oblačiti.«

»Prav je, le začni. Predstava se bo namreč že jutri zvečer začela.«

NA SODNIJI

Sodnik: »Povejte, priča, zakaj niste posegli vmes, ko so se vaši pijani prijatelji začeli obdelovati z vrčki?«

Priča: »Zato, ker ni bilo nobenega vrčka več pri roki.«

POGUMNO JI JE ODGOVORIL

Madame Pompadour je nekega dne vprašala slavnega vojvoda Saksonskega, zakaj se ne oženi.

»Madame,« ji je odgovoril pogumni vojak, »malo ljudi je na svetu, ki bi jim hotel biti oče, še manj pa žena, ki bi jim hotel biti mož.«

IZNENADIL JO JE

Ona: »Tu ti vračam prstan. Ločiti se morava, ker ljubim drugega.«

On: »Povej mi njegov naslov.«

Ona: »Tega pa ne, da bi se maščeval nad njim, kaj ne?«

On: »Oh ne, samo prstan bi mu prodal.«

ZAKONSKA MATEMATIKA

»Jaz in moja žena sva eno.«

»Jaz in moja žena pa deset.«

»Kako je to mogoče?« se začudi prvi.

»Moja žena je ena, jaz sem pa ničla ...«

KDO JE NA BOLJSEM?

»Ali veš, kakšna je razlika med Evropejci in Američani?«

»Nimam pojma, dragi prijatelj.«

»Razlika je tale: Evropejec vidi v vsakem človeku poštenjaka, dokler ga ne prevara. Američan je pa drugačen: ta ima vsakega človeka za falota, dokler ga ne prepriča, da je poštenjak.«

POSTENO IME

Sodnik: »Obtoženi ste, da ste pod tujim imenom napravili več goljufij. Zakaj?«

Obtoženeč: »Gospod sodnik, saj vendar ne morem počenjati takih stvari pod svojim poštenim imenom.«

BOLJ ZANESLJIVO

Ona: »Se enkrat mi to ponovi, pa skočim skozi okno!«

On: »Pojdiva v drugo nadstropje, pa ti vse še enkrat ponovim.«

NE JEZI SE

»Ali se vaša žena nič ne jezi, kadar pridete tako pozno domov?«

»Neh.«

»Kako pa to?«

»Saj sploh nisem oženjen!«

»Potem vas pa sploh ne razumem, zakaj hodite tako pozno domov.«

Benetke v času svojega največjega razveta. V družbi so odločale samo lastnosti, kot so: bogastvo, zvižanost, hinvščina, podlost, pohlep in kupčija.

Levantinski trgovec Volpone je bil obtožen v Benetkah, da je prodal tovor s svojih ladij, še preden je priplul v luko. Ker ni imel denarja, da bi potolažil tožnika Corvina in Voltora, je prišel v ječo. Tam je spoznal bohema Mosco, ki mu je vžil vedrino in upanje. Ladij sta pripluli v Benetke, bankir Corbaccio je založil dolžni denar, tudi tožnika sta se omehtala. Volpone je postal kmalu največji bogataš, za svetovalca pa je odkupil iz ječe veselega Mosco. Vse mesto se je zdaj gnetlo v bogataševi palači. Volpone ni verjel hinvščini in se je naredil bolnega, skrivaj izza zavese pa prisluškoval pogovorom svojih gostov Mosca je hitro razbopal gospodarjevo bolezen. Procesije so hodile obiskovat bolnika, vse zato — da bi se jih spomnil v bogatem testamentu. Najhuje so se grizli Corbaccio, Corvino in Voltore. Kurtizana Canina je hotela ujeti bolnika, da bi jo hitro poročil. Corbaccio in Corvino sta pa skušala na vsak način preprečiti to poroko. Corvino je prisilil svojo ženo Colombo, da bi se za dediščino vdala Volponu. Corbaccio je pa razdedinil svojega sina Leona. Vse za denar, samo za denar. Stvar je prišla pred sodišče. Volpone je simuliral svojo smrt in za dediča je postavil Mosco. Užaljeni »dediči« so izpovedali sodišču vse svoje intrige in

umazanije, glavni krivec je postal zdaj Volpone. Mosca kot zakoniti njegov dedič ga je kmalu pognal na cesto. Volpone je moral pa molčati, sicer bi si sam nadel zanko na vrat.

KINO SVOBODA-CENTER
v Trbovljah (Delav. dom)
bo predvajal francosko komedijo
„VOLPONE“
Razpored predstav bo razviden z lepakovi.

KINO SVOBODA V TRBOVLJAH II
bo predvajal nemški zabavni film
„EVA PODEDUJE RAJ“
Razpored predstav bo razviden z lepakovi.

ZAHVALA
Ob nenadni izgubi našega dragega
Karla Oberauerja
se zahvalujemo vsem, ki so ga spremili na njegovi zadnji poti. Posebna zahvala še profesionalistom Kemične tovarne za razumevanje in pomoč, nadalje tudi zahvala godbi »Svobode II« v Hrastniku in vsem darovalcem vencev in cvetja, kakor tudi vsem, ki so mu kdajkoli bili dobri.
Zaluzočna žena, hčerka in ostalo sorodstvo.

Ob vstopu v Novo leto želi vsem cenjenim gostom in vsem delovnim kolektivom mnogo uspeha pri nadaljnji graditvi socializma

KOLEKTIV RESTAVRACIJE — BIFE
„SLAVIJA“ (Slamič)
LJUBLJANA, Gosposvetska cesta

RUDNIŠKA RESTAVRACIJA
Mirko Šribar - Trbovlje
želi vsem svojim cenjenim gostom
SREČNO NOVO LETO 1954
ter se tudi v bodoče priporoča za obisk! Oglasite se v rudniški restavraciji in zadovoljni boste!

UPRAVA IN KOLEKTIV

STROJNE TOVARNE TRBOVLJE

čestitata vsem delovnim kolektivom širom po naši domovini k doseženim uspehom v letu 1953 in želita vsem
SREČNO IN USPEHOV POLNO NOVO LETO 1954!

Splošno mizarsko podjetje TRBOVLJE

čestita vsem svojim naročnikom in odjemalcem
K NOVEMU LETU 1954!
Izdelujemo vse vrste stavbne in pohištvene oprave, solidno izdelane in pocenil!

OBIŠČITE NAS IN PREPRICALI SE BOSTE O SOLIDNOSTI NAŠIH IZDELKOV!

SPLOŠNO GRADBENO PODJETJE

„BETON“ CELJE

TER KOLEKTIVI GRADBIŠČ

Trbovlje - Zagorje

ZELIJO

VSEM INVESTITORM TER DELOVNIM KOLEKTIVOM
SREČNO NOVO LETO!

Napredek in razvoj telovadbe in športa v našem okraju v letu 1953

Celotno fizikulturno delo v okraju Trbovlje se je razvijalo v tem letu v TVD »Partizan« in športnih društvih. Društva »Partizan« so v Trbovljah, Hrastniku, na Dolu, v Radečah, v Loki in v Zagorju — športna društva pa v Trbovljah: SD »Rudar«, SD »Svoboda« in SD »Dobrna«, v Hrastniku: »Bratstvo«, v Zagorju: »Proletarec«, v Kisovcu nad Zagorjem: »Svoboda«, v Litiji tamkajšnje športno društvo.

Po podatkih, ki pa niso povsem natančni, sodeluje vsak deseti prebivalec v našem okraju v enem izmed športnih društev ali pa v TVD »Partizan«.

podzvezni skupini Rudar B, Svoboda iz Trbovelj ter Dobrna (Trbovlje), nadalje Bratstvo iz Hrastnika, v drugi skupini pa Svoboda iz Kisovca in Bratstvo II. iz Hrastnika.

V Slovenski ligi je trboveljski Rudar ostal na drugem mestu za eno točko za Nafto; igre je izgubil proti mariborskemu Železničarju in proti Soboti, medtem ko je z moštvom Aluminij igral neodločeno.

Predstavniki Zagorja — Proletarec — je na tretjem mestu, takoj za Rudarjem; izgubil je proti Rudarju, Nafti in Dravi. Tretje mesto je za Proletarca

nje leto storili vse, da pridejo v skupino najboljših.

Rokomet vedno bolj popularna igra

Pred letom dni v Trbovljah in Zagorju še nepoznana igra, se je rokomet, zlasti v Trbovljah kaj hitro uveljavil. Moštvo Rudarja je tekmovalo v slovenski skupini z moštvom Slavije, Svobode, Drave, Celjem in Branikom iz Maribora. Trboveljsko moštvo je dobro začelo in je bilo pričakovati boljše uvrstitve v lestvici kot predzadnje mesto. — Organizacijsko

V Zasavski namiznoteniški ligi tekmujejo: Rudar - Trbovlje, Kemičar-Hrastnik, Proletarec-Zagorje, Loka, Litija in Papirničar-Vevče. Do sedaj je najboljša ekipa Rudarja, ki ima prav dobro moč v Litjarju, Bergerju, Fricu in še drugih. — Zelo se je v letošnjem letu razširil v našem okraju kegljaški šport. Nova kegljišča v Zagorju, v Športnem domu Rudarja ter v Domu Svobode-Zasavje v Trbovljah so dali še večji polet tej lepi športni veji. Danes imamo kegljaške klube v Zagorju, Hrastniku ter v Trbovljah pri Rudarju in Svobodi.

Tudi atletika bo zadobila večji razmah v Trbovljah

Lahkoatletika se v Trbovljah po osvoboditvi nikakor ni mogla razviti; šele letos je prišlo do ustanovitve lahkoatletičke sekcije pri SD Rudar. V začetku ni šlo nikamor naprej; pa so poprijeli za delo, kjer so se posebno zavzeli za dovršitev lahkoatletičke steze, ki so jo ta mesec dokončali. Vsem, ki so pomagali pri teh delih, je treba izreči priznanje, saj bodo lahkoatletičke naprave lahko služile razvoju vseh športnih vej v Trbovljah.

Ob novem letu 1954 želijo vsem športnikom in prijateljem športa in telovadbe srečo in uspeh

Okrajna telov. zveza Trbovlje, TVD Partizan - Trbovlje, Zagorje, Hrastnik, Radeče in Dol pri Hrastniku, SD Rudar z vsemi sekcijami, SD Svoboda - Trbovlje, SD Dobrna - Trbovlje, SD Bratstvo-Hrastnik, SD Proletarec - Zagorje, SD Svoboda - Kisovec ter SD Litija.

Rudar že drugič osvojil pokal

V počastitev praznika mestne občine Litije, je domače športno društvo priredilo v nedeljo nogometni turnir, katerega so se udeležili Rudar iz Trbovelj, Odred B, Ljubljana in Litija.

Dopolodne je Rudar po lepi igri premagal Ljubljano 1:0 (0:0), Odred pa Litijo 6:2 (1:0).

Popoldne sta igrala premaganca — Ljubljana in Litija. Zmagali so gostje 9:1 (4:1). V finalu pa je Rudar premagal Odred 5:2 (5:2). Rudar v tehničnem znanju ni zaostajal za svojim nasprotnikom in je njegova zmaga popolnoma zaslužena. Najboljši igralec je bil Opresnik (Rudar).

Namizni tenis Proletarec — Papirničar 7:3

Prefšnje nedelje so mladi zagorski namiznoteniški igralci Prašnikar, Praznik in Drnovšek prijetno presenetili z zmago nad Papirničarjem iz Vevč. Prašnikar in Praznik sta se posebno izkazala v igri dvojic. S to zmago so si igralci Proletarca pridobili pravico sodelovanja na prvenstvu Slovenije v Kočevju, ki bo prihodnje leto. — Za priprave je torej še časa dovolj. Kar tako naprej! — p

Nazadovanje košarke v Trbovljah in napredek v Zagorju

Košarka je v l. 1953 v Trbovljah močno nazadovala, medtem ko je v Zagorju napredovala, prav tako v Hrastniku in Litiji. V vodstvu KK Rudar bo treba bolj resne volje, spremeniti bo treba tudi odnos do ostalih klubov — in napredek ter uspeh ne bosta izostala!

Tudi boks v Trbovljah nazadoval

Lepl uspehi, ki jih je doživljala boksarska ekipa SD Rudar še pred nedavnim, nas opominjajo, kaj je bilo s to športno vejo v Trbovljah letos. V tekmovalstvu Slovenske lige je ekipa Rudarja bila prisiljena predati preostala srečanja nasprotnikom brez borbe. — Najbolj je presenetila mlada boksarska ekipa Proletarca iz Zagorja, ki se bo pomerila z zadnjeplasi-ranim klubom Slovensko-hrvatske lige v kvalifikacijski tekmi za vstop v medrepubliško ligo. — V vodstvu je sicer ekipa Železničarja II iz Maribora, ki pa tekmuje izven konkurence z 10 točkami; Proletarec jih ima 7, Jesenice 5 in Rudar 2 točki.

Namizni tenis in kegljanje

Namizni tenis je dokaj močno razširjen v Trbovljah, Zagorju, Hrastniku in Litiji, v zadnjem času so pa ustanovili sekcije tudi v Loki pri Zidanem mostu.

Zagorska košarka ob Novem letu

Tudi košarka je v letu, ki ga skončavamo, prodrla med uspešne športne veje Zasavja. To nam zlasti dokazuje število košarkarskih ekip, ki smo jih imeli poleti kar pet in to: »Rudar« in »Svoboda-Trbovlje«, »Partizan«-Hrastnik, »Proletarec«-Zagorje in Litija. Do kraja sezone so pa držale le tri ekipe — Rudar, Proletarec in Litija.

Rudar je tekmoval v 1. republiški ligi in zasedel 4. mesto — Litija in Proletarec pa v zasavski ligi, kjer je bil slednji prvak. Na finalnem turnirju prvakov lig C je pa Proletarec zasedel 3. mesto, deloma tudi po zaslugi »odličnega« sodnika Počkarja na tekmi med Partizanom-Medvode in Proletarcem. — Takšno je torej stanje zasavskih moštev v košarki v letošnjem letu tekmovalna. Zimski čas bo treba v celoti prespati, kajti v Zasavju nimamo niti ene dvorane, ki bi bila primerna za košarko pozimi.

Po predlogu Košarkarske zveze Slovenije naj bi bila prihodnje leto moška liga razdeljena v vzhodno, zahodno in primorsko skupino. V vzhodni skupini bi sodelovali: Rudar-Trbovlje, Proletarec-Zagorje, ŽSD-Celje, Kovinar-Store in Partizan-Šoštanj. V zahodni ligi pa naj bi tekmovali: Slavija-Ljubljana, Partizan-Kranj, Partizan-Domžale, Partizan-Medvode, Litija in Pirija-Ljubljana. Moštva za primorsko skupino bodo določena dodatno. V zaključnem tekmovalstvu za naslov prvaka Slovenije bi sodelovali prvomestniki vsake skupine.

Mladinsko republiško prvenstvo bi se odigralo v okviru enega turnirja. Pravico sodelovanja bi imeli samo mladinci, ki niso nastopili v nobeni

tekmi v prvenstvu članov. Članice bi tekmoval v republiški ligi — mladinke bi pa prav tako odigrale en sam turnir za prvenstvo Slovenije.

Tak je predlog KZS. Če bo potrjen, bomo videli na skupščini KZS, ki bo v nedeljo, 10. januarja 1954 v Ljubljani.

Predvsem bo treba spremeniti predlog KZS za turnir mladincev. Pravico nastopa naj bi imeli vsi pravilno registrirani mladinci.

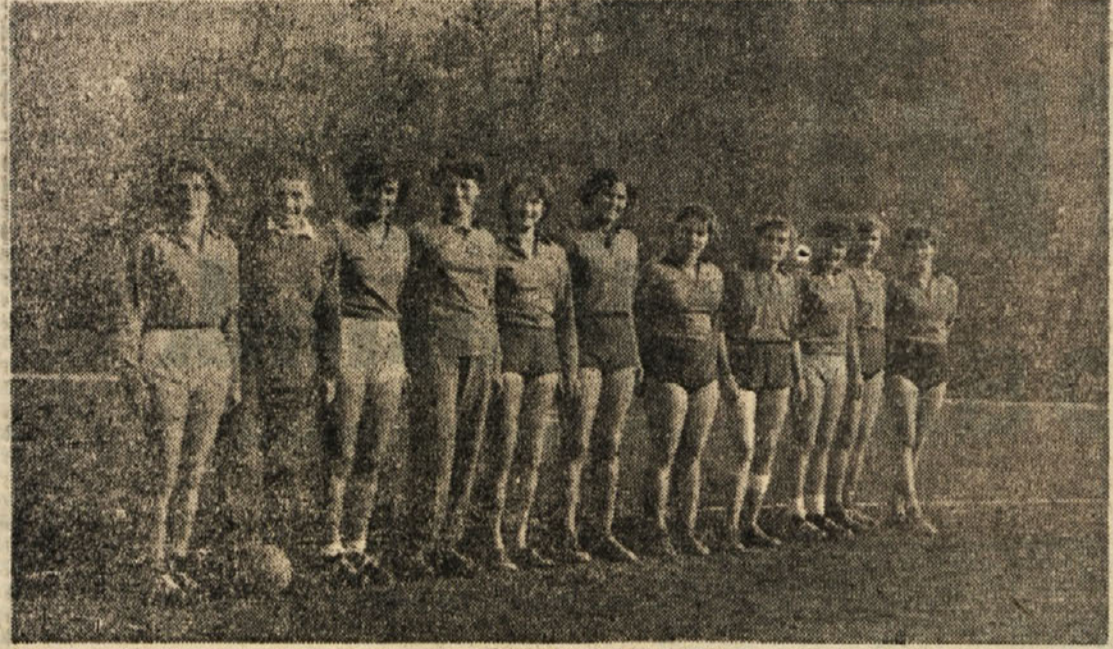
Pionirji ne bodo imeli nikaškega prvenstva. Zeletji bi bilo, da bi se osnovala Zasavska pionirska košarkarska liga. V ajej bi sodelovali: Rudar-Trbovlje, Proletarec-Zagorje, Partizan-Hrastnik in Litija. To bi bilo po mojem mišljenju mogoče izvesti kljub težavnemu finančnemu stanju v naših košarkarskih klubih.

Pregled moči vseh slovenskih košarkarskih moštev bo pagotovo 24. in 25. ali pa 28. in 29. januarja 1954 pokalni slovenski turnir v Ljubljani. Tega turnirja se bosta golovo udeležila Rudar-Trbovlje in Proletarec-Zagorje — o udeležbi Litije pa ne vemo

Ob Novem letu želimo zasavski košarki mnogo uspeha in napredka — vsem košarkarjem pa iskreno čestitamo ob Novem letu!

ZAHVALA

Iskreno se zahvaljujem primariju trboveljske bolnice dr. Virgilu Krasniku in dr. Cretobu hinu za vestno in spretno zdravniško pomoč ob moji nesreči. Ravno tako lepa hvala celokupnemu strožnemu osebju bolnice. — Franc Klešnik, delavec kemične tovarne Hrastnik.

Zenska rokometna ekipa Rudarja

Telovadba

Lep napredek zaznamujemo ravno v telovadbi, saj so društva »Partizan« v naših centrih znala s propagandnimi nastopi na vasi uresničiti tisti del svojega programa, da je treba telovadbo razširiti tudi na podeželje, kjer se je včasih že močno gojila TVD »Partizan« v Trbovljah je gojila telovadbo letos v svoji že urejeni telovadnici. Največji uspeh je vsekakor, da lahko naši najmlajši čez ves dan telovadijo v telovadni dvorani, zlasti ob hladnih in deževnih dnevih. To društvo si je letos lepo uredilo svoje letno telovadišče, ki je sedaj še enkrat tako veliko. Tudi telovadna društva »Partizan« v Radečah, Zagorju in Hrastniku so to leto napredovala, kjer ne smemo pozabiti na Dol pri Hrastniku. Največji uspeh pa je nedvomno doseglo TVD »Partizan« v Hrastniku, ki je dobilo pohvalo v tekmovalstvu za pokal »Ljudske pravice«.

V Hrastniku so bili v l. 1953 brez letnega telovadišča, vendar je bilo delo v društvu kljub temu zelo razgibano. Novi prostor za letno telovadišče že sedaj imajo; prva skrb društva in vseh ostalih bo, da se to telovadišče v prihodnjem letu čimprej usposobi. V društvu vodi redno 144 članov, hrastniški telovadci so pa imeli tudi propagandne nastope na vasi. Poseben uspeh so dosegli hrastniški otrodi telovadci, med katerimi tekmujejo tovariša Skaza in Urbanc v zveznem telovadnem razredu ter sta oba tekmovala tudi v naši državni reprezentanci v dvoboju z Zah. Nemčijo. — Lepe uspehe zaznamuje hrastniški »Partizan« nadalje v košarki in v strelstvu. Poudariti moramo prav tako uspehe v strelstvu, zlasti med pionirji v TVD »Partizan« Trbovlje in Radeče. Med pomembne dogodke moramo šteti v telovadbi dvoboj mladink Slovenije in Hrvatske v Zagorju.

Nogomet

Nogomet je najbolj privlačna in najbolj razširjena igra v revirjih, vendar ne moremo reči, da smo letošnje leto dosegli znatnejše uspehe v tej športni veji.

Nogometna moštva iz Zasavja tekmujejo v Slovenski ligi (Rudar in Proletarec), v celjski

uspeh. Upajmo, da bo to mesto obdržal tudi spomladi.

Lestvica jesenskega prvenstva izgleda takole:

1. Nafta	9 6 2 1 32:15 14
2. Rudar (Trb.)	9 6 1 2 37:14 13
3. Proletarec	9 6 0 3 16:16 12
4. Železničar (M)	9 5 0 4 40:14 10
5. Drava (Ptuj)	9 4 2 3 25:26 10
6. Sobota	9 4 1 3 38:28 10
7. Aluminij	9 2 4 3 12:16 8
8. Rudar (Vel.)	9 2 1 5 14:26 6
9. Celje	9 2 1 6 15:31 5
10. Kovinar (St.)	9 0 2 7 11:46 2

Moštvo Rudarja bo moralo dati v spomladanskem delu prvenstva vse iz sebe, če bo hotelo postati prvak v Vzhodni slovenski ligi. Rudar ima za to možnost!

PRVENSTVO CELJSKE NOGOMETNE PODZVEZE

V prvi skupini je osvojilo prvenstvo SD Bratstvo iz Hrastnika, ki je v teku celotnega tekmovalstva pokazalo najboljšo igro in zasluženost nosi ime jesenskega prvaka.

Mladina, ti si naša bodočnost

Pozdraviti moramo sklep nogometnega centra Zasavje, da smo v letošnjem letu začeli s tekmovaljem pionirjev. Tekmovalstva, ki so se pričela malo pozno, se je udeležilo 8 pionirskih moštev, in sicer: Rudar I, II in III, Svoboda - Trbovlje, Bratstvo-Hrastnik, Proletarec-Zagorje in Svoboda-Kisovec. Po petih odigranih količih je na čelu lestvice pionirsko moštvo Rudarja I z 10 točkami, na drugem mestu je Rudar II, medtem ko je tretja ekipa Rudarja na šestem mestu. — Kakor kaže udeležba, se je najpravilneje lotil vzgoje mladih nogometišev NK Rudar, ki se udeležuje tekmovalstva kar s tremi pionirskimi moštvimi. Da so pionirji tako uspešni, gre nemala zasluga trenerju Ivi Butkovcu.

Svoboda in Dobrna

Delali bi krivico klubu Svoboda iz Trbovelj, če ga ne bi omenili, ker je dosegel letos lep napredek v gradnji svojega lastnega igrišča na lepem prostoru blizu sedeža OLO Trbovlje. Nogometni Svobode bi dosegli nedvomno boljši uspeh, če bi imeli že lastno igrišče. S to težavo so se borili v letu 1953 tudi nogometni Dobrna v Trbovljah. Vendar eni kot drugi ne klonijo; pravijo, da bodo prihod-

KOLEKTIV IN UPRAVA DUR RUDNIKA Zagorje

Čestitata vsem svojim gostom k NOVEMU LETU 1954!
V svoji točilnici v Toplicah pri Zagorju nudimo cenjenim gostom razne vrste alkoholnih in brezalkoholnih pijač kakor tudi topli in mrzli jedila.

DRŽAVNI ZAVAROVALNI ZAVOD

podružnica v Krškem

Čestita k NOVEMU LETU 1954 vsem svojim zavarovancem in delovnim ljudem, hkrati pa želi vsem kolektivom in naprednim ljudem pri graditvi socializma novih delovnih zmag!

DELOVNI KOLEKTIV IN UPRAVA

Mestnega gradbenega podjetja „MEGRAD“ TRBOVLJE

želi vsem delovnim kolektivom mnogo uspehov in poglobljanja
v samoupravljanju delovnih kolektivov v letu 1954!

Prav tako želimo mnogo uspehov v ustvarjanju socialističnega
gospodarstva vsem našim naročnikom in odjemalcem v novem
gospodarskem letu 1954 ter se priporočamo za naročila.

Trgovinska zbornica za okraj Trbovlje

s svojim članstvom želi vsemu delovnemu ljudstvu okraja
Trbovlje

MNOGO SREČE IN USPEHOV V NOVEM LETU 1954!

SLOVENIJA- IMPEX

TRG. AGENTURA ZA IZVOZ IN UVOZ
LJUBLJANA — Beethovnova 14-I

čestita vsem delovnim kolektivom Zasavja mnogo uspehov v
daljni graditvi socialističnega gospodarstva v letu 1954.

Okrajna gostinska zbornica Trbovlje

želi vsemu svojemu članstvu in po njem vsemu prebivalstvu
okraja Trbovlje

SREČNO IN USPEHOV POLNO NOVO LETO 1954!

DELOVNI KOLEKTIV IN UPRAVA TRGOVSKEGA PODJETJA

„Preskrba“ v Hrastniku

želi vsem svojim odjemalcem

SREČNO IN VESELO NOVO LETO 1954!

Kje si najbolje postrežen?

V poslovalnicah Mestnega trgovskega podjetja v Hrastniku!

Trgovsko podjetje **Hrastnik**

GOSTINSTVO, KLAVNICA, MESNICE IN PEKARNA

čestitajo vsem svojim potrošnikom in jim želijo

SREČNO IN VESELO NOVO LETO 1954!

Prepričajte se v vseh naših poslovalnicah o kvaliteti blaga ter
povejte to še drugim! Na svidenje!

Delovni kolektiv in uprava
TRGOVSKEGA PODJETJA — HRASTNIK

SREČNO IN USPEHOV POLNO NOVO LETO 1954

želi delovni kolektiv

gostinskega podjetja

„Šestica“

LJUBLJANA

Ob dobri kapljici ti bo veselo in prijetno ob prehodu v NOVO
LETO 1954. V vseh gostilnah mestnega gostinstva Trbovlje bo
na Silvestrovo dosti zabave — ples, dobra jedca in pijača.

KOLEKTIV IN UPRAVA

Mestnega gostinstva

TRBOVLJE

želi vsem

SREČNO IN VESELO NOVO LETO 1954!

*Vsem svojim odjemalcem in vsemu delovnemu
ljudstvu čestita k NOVEMU LETU 1954
d. lovni kolektiv in uprava*

CEMENTARNE

V TRBOVLJAH

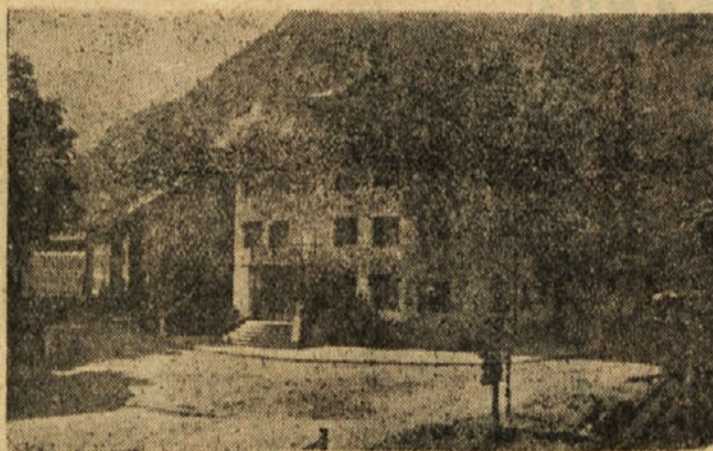
Prvi delavski svet Cementarne

Izdelujemo kvalitetni cement, ki ga prodajamo po vsej državi in inozemstvu.

Čestitkam delovnega kolektiva Cementarne se pridružuje uprava Delavsko-uslužbenske restavracije CEMENTARNE TRBOVLJE, kjer dobite dobro jedačo in pijačo po zmernih cenah.

Mnogo uspehov v novem letu na vseh področjih dejavnosti želi vsem osnovna organizacija ZK CEMENTARNE TRBOVLJE!

Prav tako čestitajo vsem sindikalna podružnica Cementarne Trbovlje in mladinska organizacija v tovarni ter prostovoljno Gasilsko društvo Cementarne Trbovlje.

Dom Svobode — Zasavje

KULTURNO DELO DRUŠTEV »SVOBODE« BO OBLIKOVALO NOVEGA SOCIALISTIČNEGA ČLOVEKA!

Delavsko kulturno društvo »Svoboda — Zasavje« čestita vsem k Novemu letu 1954 — in želi v prihodnjem letu še večji razmah kulturne dejavnosti.

KINO »SVOBODA — ZASAVJE« bo v novem letu predvajal dvojni spored in imel na sporedu najboljše filme.

Ne smemo pa pozabiti tudi na **GOSTIŠČE** v domu »SVOBODE — ZASAVJE«, ki ima v zalogi vedno razne pijače in jestvine. Tudi v novem letu boste zadovoljni z našo postrežbo. Priporočamo se vam in vas vabimo na veselo silvestrovanje!

MESTNI KOMITE ZKS

IN

LJUDSKI ODBOR MESTNE OBČINE RADEČE

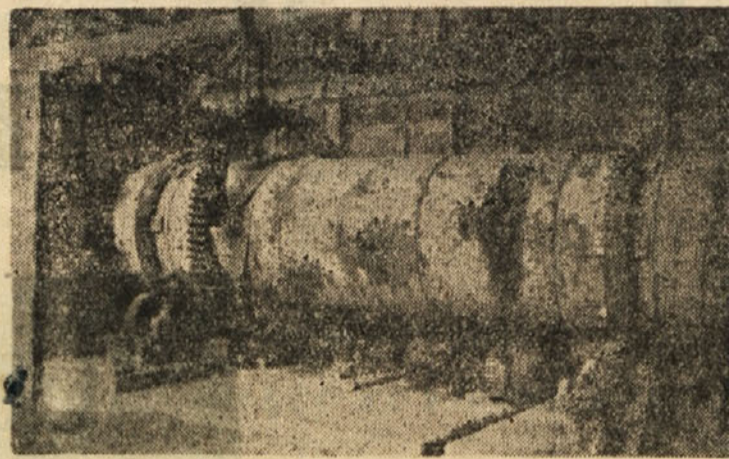
POŠILJATA VSEM DELOVNIM LJUDEM SLOVENIJE TER
VSEM SVOJIM VOLIVCEM IN ČLANOM ZK NA PODROČJU
SEKTORJA RADEČE BORBENE POZDRAVE OB NOVEM
LETU 1954!

NAPREJ V NOVE ZMAGE!

Borbena pozdrava ob novem letu 1954
pošiljata vsem delovnim ljudem Jugoslavije
kolektiv in uprava

INDUSTRIJE GRADBENEGA MATERIALA

ZIDANI MOST - RADEČE

Novomontirana peč za sušenje materiala, s katero podjetje prihrani veliko na premogu in s tem tudi na ostalih stroških. Največ zaslug za to ima monter Cementarne v Zidanem mostu tovariš Tone Babič.

NOVOLETNIM ČESTITKAM SE PRIDRUŽUJE SE SINDI-
KALNA PODRUŽNICA IN OSNOVNA ORGANIZACIJA ZK
INDUSTRIJE GRADBENEGA MATERIALA V RADEČAH

SREČNO NOVO LETO 1954!

Delovni kolektiv
in uprava

TRGOVSKEGA PODJETJA DOL pri Hrastniku

gostinstvo in klavnica

Tudi v novem letu se bomo zavedali svojih dolžnosti do potroš-
nikov. — Na svidenje!

Vsem našim potrošnikom in preko njih ostalemu delovnemu
ljudstvu Radeč in okolice želita

SREČNO IN VESELO NOVO LETO 1954

DELOVNI KOLEKTIV IN UPRAVA

TRGOVSKEGA PODJETJA v Radečah

s poslovalnicami v Radečah, Jagnjenici in Zidanem mostu

SREČNO IN VESELO NOVO LETO 1954

želi vsem svojim odjemalcem

KOMUNALNA UPRAVA

LJUDSKEGA ODBORA MESTNE OBČINE

RADEČE

Slikarska, plekarska, mizararska, zidarska in vsa ostala dela
izvršujemo solidno in poceni!

Vsem svojim odjemalcem in vsem delovnim ljudem želimo

SREČNO IN VESELO NOVO LETO 1954

KOLEKTIV IN UPRAVA

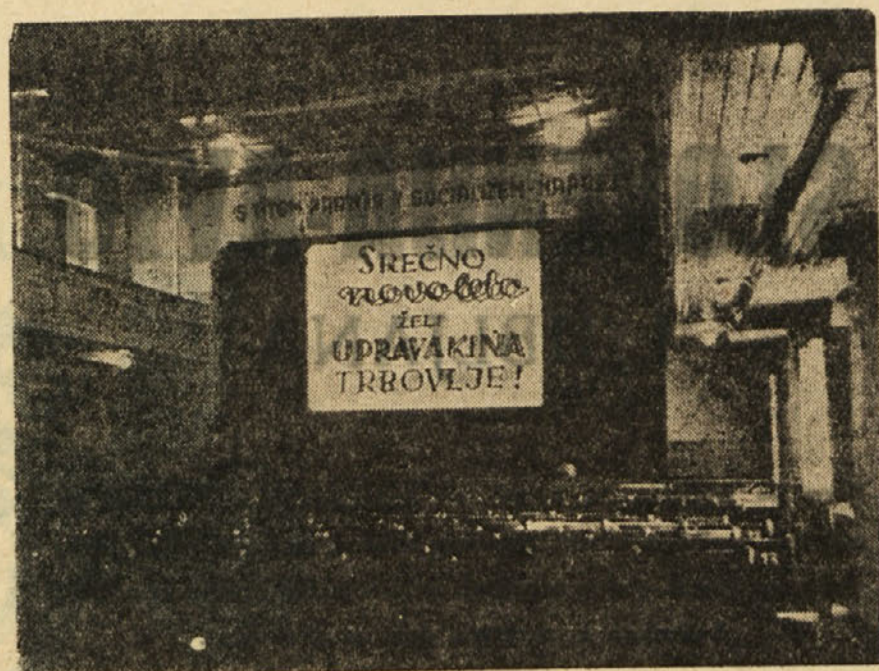
Podjetja za pridobivanje premoga na Savi in KURIVO - RADEČE

KINO „SVOBODA-CENTER“

TRBOVLJE (Dolavski dom)

N
A
Š

- JANUAR:** VGEPONE (francoski film)
AMERIKANEC V PARIZU (ameriški baroni film)
KRVNA OSVETA (ameriški film)
ZLOČIN V NEVADI (ameriški film)
- FEBRUAR:** DVJN SEVER (ameriški film)
SMRT TRGOVSKEGA POTNIKA (ameriška drama)
NA NEBU NI CEST (ameriški film)
TAJNI TOVOR (ameriški film)
- MAREC:** RDEČELASKA IN COVBOJ (ameriški film)
PLESALA JE SAMO ENO POLETJE (švedski film)
OSTRŽEK (ameriška barvna risanka)
OB VELIKI LOČNICI (ameriški film)

KINO „SVOBODA“ Trbovlje II.

- JANUAR:** VELIKI CARUSO (ameriški baroni film)
TRENUTEK OBUPA (angleški film)
USTRELJEN OB ZORI (francoski film)
VRAG VZEMI SLAVO (italijanska komedija)
- FEBRUAR:** PLAVAJOČE GLEDALIŠČE (ameriški glasbeni baroni film)
NEZGODE LEPE IRENE (avstrijski film)
ZMAGA ALI SMRT (ameriški film)
WILIAMSOVA KARABINKA (ameriški film)
- MAREC:** KNJIGA O DŽUNGLI (angleški baroni film)
PRAVNA IDENTITETA (francoski film)
TRINAJSTO PISMO (ameriški film)
SKRIVNOSTNA CESTA (ameriški film)

P
R
O
G
R
A
M

Ulla Jacobson Kot Kerstin v švedskem filmu »Plesala je eno samo poletje«

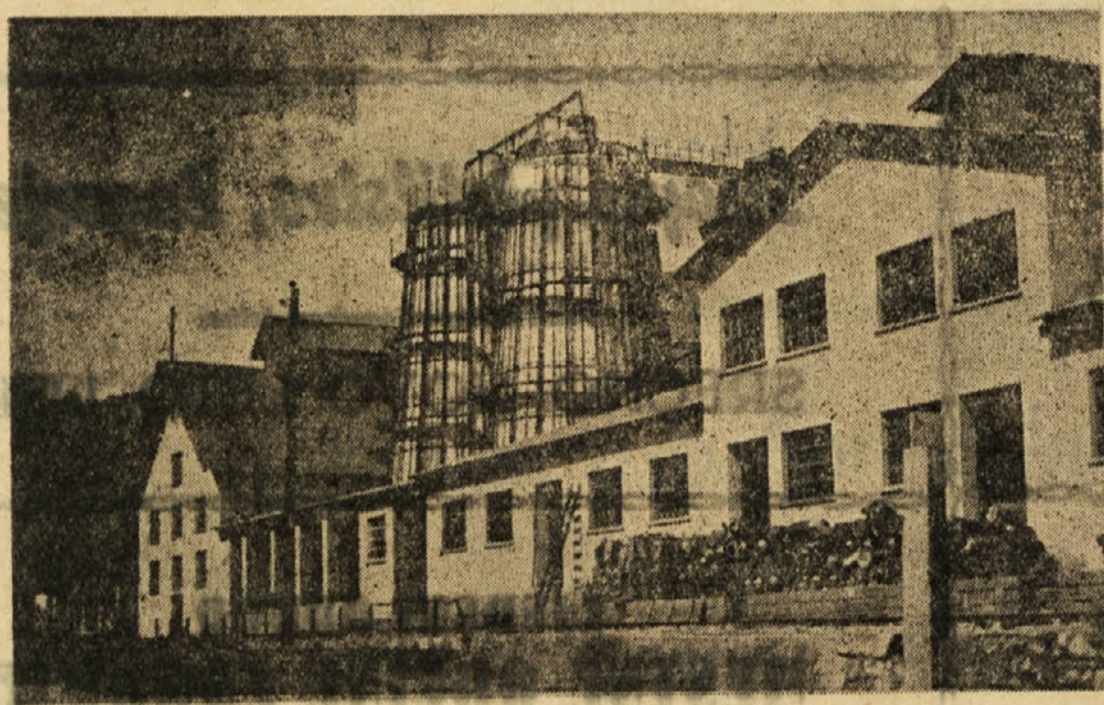
Vsem obiskovalc. m kina „Svobode Center“
m kina „Svobode“ Trbovlje II. želi
srečno in veselo novo leto 1954

UPRAVA KINA

Delovni kolektiv in uprava

TRGOVSKO PREDVZETJE KEMIČNIH IZDELKOV V HRASTNIKU

Želimo vsem svojim odjemalcem in vsem delovnemu ljudstvu s celotne Jugoslavije

SREČNO IN VESELO NOVO LETO 1954

Vsemu delovnemu ljudstvu
pošiljamo čestitke za novo leto

1954

Delovni kolektiv in uprava
trgovskega podjetja

„Patecašnik“
Domžale

Mestno čevljarstvo v Trbovljah

želi vsem svojim odjemalcem

srečno in veselo novo leto 1954.

Obiščite nas in prepričati se boste, da so izdelki mestnega
čevljarstva res prvovrstni in poceni.

OKRAJNA MENZA - TRBOVLJE

(RESTAVRACIJA „PRI LIPU“)

Vsem cenjenim gostom in abonentom želimo

SREČNO IN VESELO NOVO LETO 1954

in se priporočamo za obisk.

Kolektiv okrajne menze „Pri Lipi“

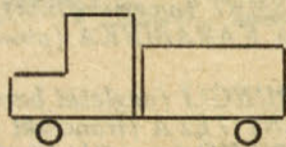
SLOVENIJA-AVTO

LJUBLJANA

Uvoz — trgovina na veliko — konsignacijska skladišča za motorna vozila vseh vrst, rezervne dele za motorna vozila, avto gume, splošni in elektromaterial, avtomobilsko orodje in pribor, dvokolesa in rezervne dele za dvokolesa.

Vsem čestita za novo leto

1954

UVOZNO IN TRGOVSKO PODJETJE SLOVENIJA-AVTO

Ljubljana, Frankopanska 21

UPRAVNI ODBOR

**Rudnika rjavega premoga
Zagorje**

*ŽELI VSEM DELOVNIM KOLEKTIVOM
SOCIALISTIČNE JUGOSLAVIJE MNO-
GO SREČE IN USPEHOV V NOVEM*

LETU 1954!

Veselo in srečno novo leto 1954

želimo vsem našim odjemalcem

„NASA KNJIGA“ — ZAGORJE

KOLEKTIV GOSTINSTVA

ZAGORJE

*želi srečno in uspeha polno NOVO LETO 1954 vsem svojim
odjemalcem in gostom!*

GRADBENO
PODJETJE

TEHNIKA

LJUBLJANA
Vošnjakova ulica

*projektira in izvršuje vsa
gradbena dela*

V norem letu 1954
*želi vsem delovnim
kolektivom obilo uspeha*

MESTNI KOMITE
ZKS ZAGORJE

*Vsem svojim članom in vsem delovnim kolektivom ter ostalim
delovnim ljudem želimo v novem letu 1954 še več zmag v boju
za napredek in srečo delovnega ljudstva!*

Strojna pletilstva, Zagorje

Vsem našim odjemalcem želimo

SREČNO NOVO LETO 1954

LJUDSKI ODBOR
MESTNE OBCINE ZAGORJE

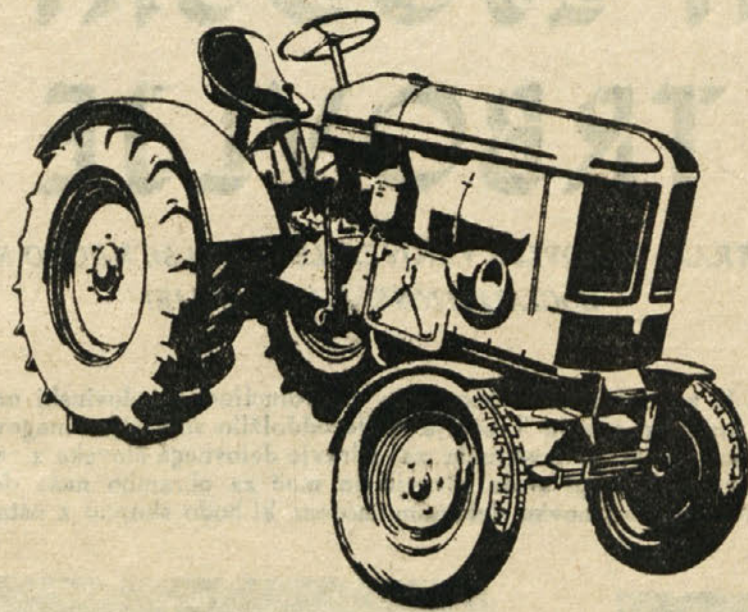
*Vsemu prebivalstvu želimo v novem letu 1954 še več uspehov
v izgradnji socializma!*

MESTNA KLAVNICA ZAGORJE

želi svojim odjemalcem

VESELO IN SREČNO NOVO LETO 1954!

*V naših poslovalnicah vam nudimo sveže meso in razne mesne
izdelke. Kupujemo vse vrste živine. Potrošniki lahko kupijo pri
nas tudi žive prašiče.*

OKRAJNA ZADRUŽNA ZVEZA

TRBOVLJE

Škropljenje sadnega drevja

s svojimi podjetji:

»MESOPROMET«, predelovalnica, Opekarna 2

MESNICE:

Opekarna 2 (Plevčak)

Novi dom 33 (Čerk)

Kešetovo 5 (Poklšek)

Trg Fr. Fakina 19 (Pust)

GOSTILNE:

Trbovlje, Trg Fr. Fakina 1

Zagorje, Potoška vas

in s KMETIJSKO DELOVNO ZADRUGO TROJANE in SPLOŠNIMI KMETIJSKIMI ZADRUGAMI v okraju Trbovlje:

KZ Čemšenik — KZ Dobovec — KZ Dol pri Hrastniku — KZ Izlake — KZ Loka pri Zidanem mostu — KZ Mlinše — KZ Razbor —
KZ Radeče, Vrhovo, Jagnenica — KZ Podkum — KZ Dole pri Litiji — KZ Polšnik — KZ Trojane — KZ Trbovlje — KZ Senožeti in
KZ Zagorje — Kotredež

želijo vsem svojim članom-zadružnikom in vsemu delovnemu ljudstvu trboveljskega okraja

srečno in uspešno polno novo leto 1954.

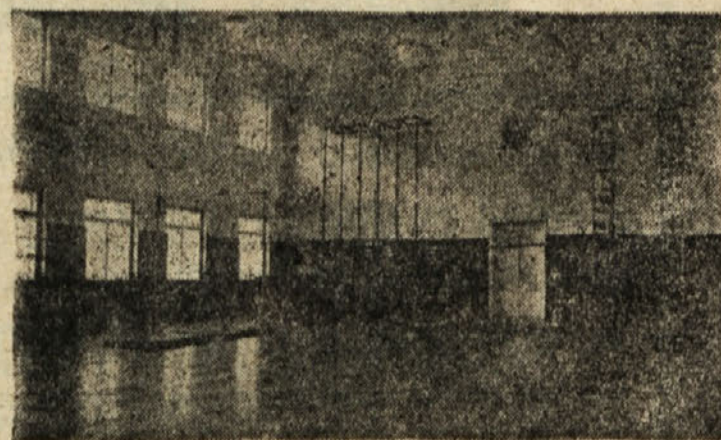
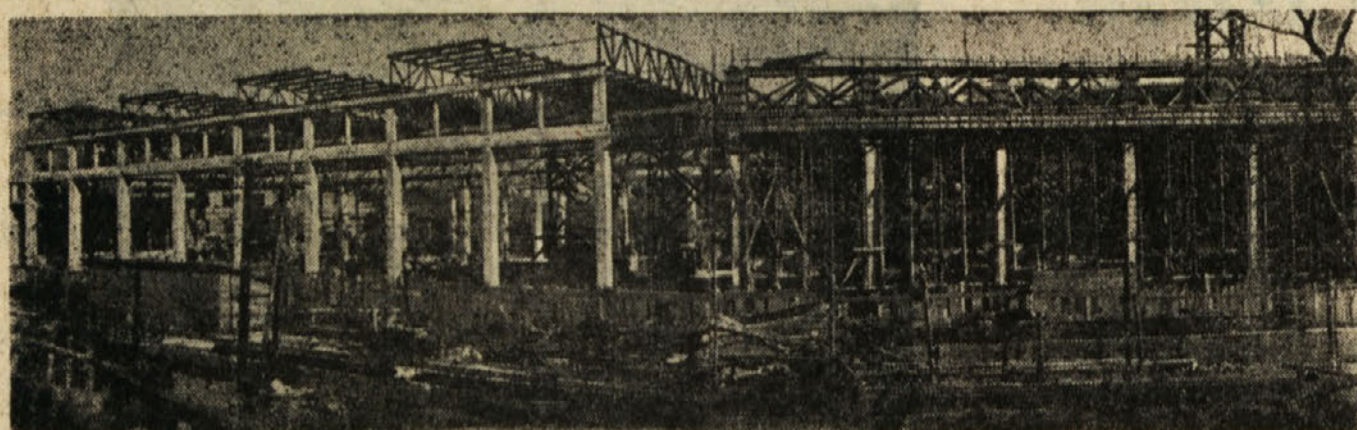
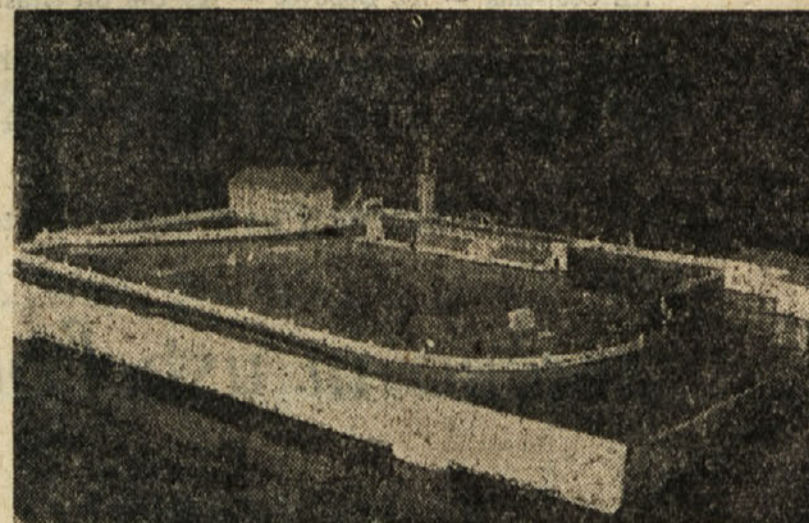
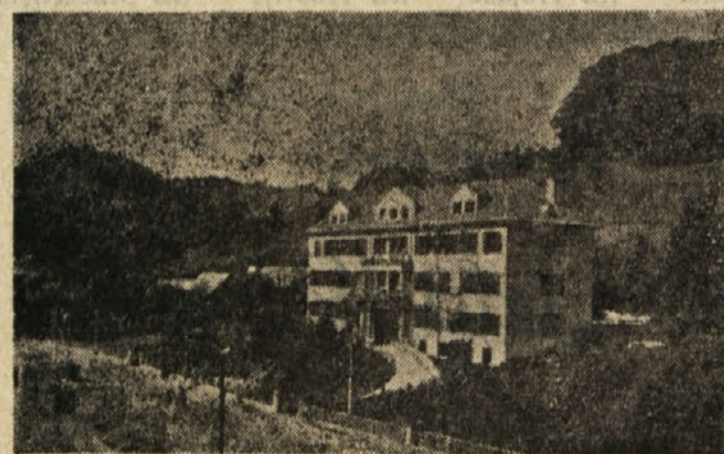
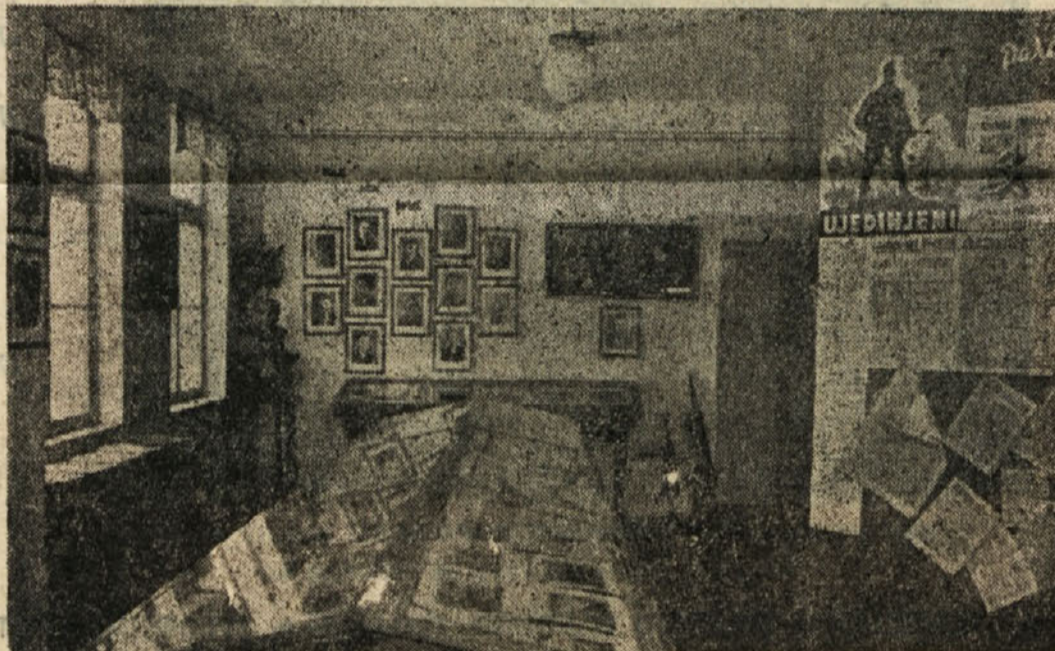
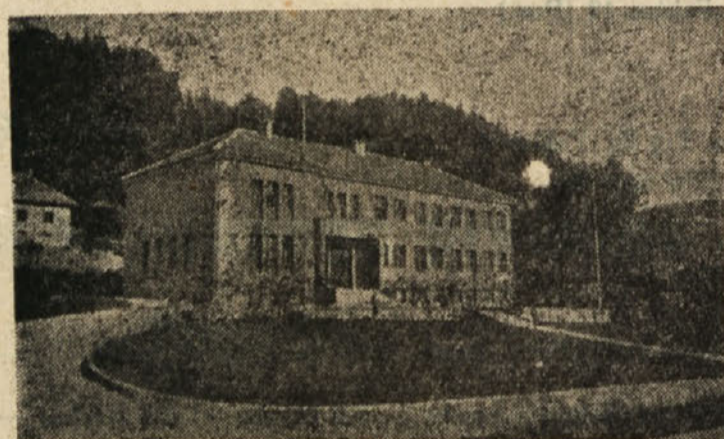
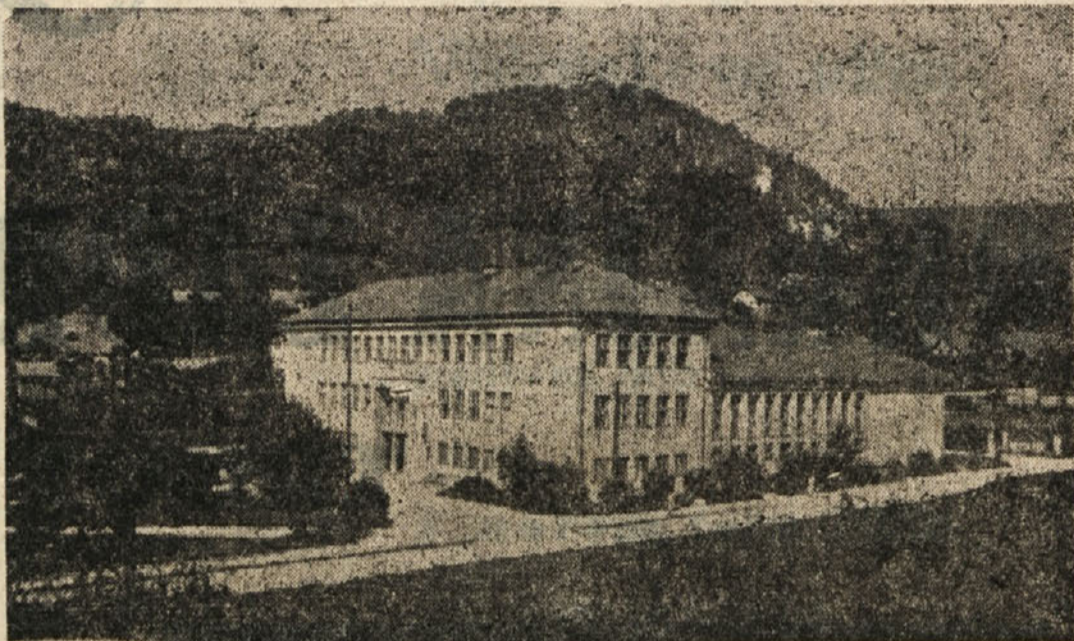
SPLOŠNE KMETIJSKE ZADRUGE PRODAJAJO IN ODKUPEJEJO
V SVOJIH TRGOVSKIH POSLOVALNICAH VSE VRSTE KMETIJ-
SKIH PRIDELKOV IN OSTALEGA BLAGA. NA ZALOGI IMAMO
VEDNO VSE, KAR KDO POTREBUJE IN ŽELI!

OKRAJNI LJUDSKI ODBOR TRBOVLJE

ZELI VSEMU DELOVNEMU LJUDSTVU OKRAJA TRBOVLJE V NOVEM LETU 1954 ŠE MNOGO NADALJNIH USPEHOV PRI IZGRADNJI SOCIALISTIČNE JUGOSLAVIJE!

Borbena pot našega delovnega ljudstva je upodobljena v spomeniku »Revolucije«, Zgodovinski muzej iz NOV v Trbovljah pa nam govori o zmagoviti narodnoosvobodilni borbi. Delovno ljudstvo okraja Trbovlje se je oddolžilo voditelju zmagovite revolucije — naši Partiji — ter zgradilo Partijski dom, ponos okraja Trbovlje. Ljudska oblast je poskrbela za zdravje delovnega človeka z razširitvijo trboveljske bolnišnice — s stadioni in modernimi telovadnicami pa si naš delovni človek krepi svoje zdravje in moč za obrambo naše domovine — nova tovarna rudarskih strojev v Trbovljah pa bo dala ob dokončni dograditvi zaslužka novim delovnim močem, ki bodo skupno z ostalimi pomagali pri graditvi naše socialistične domovine.

Srečno novo leto 1954!